

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підсумки

Важкий і важливий 2016–й

▶ СТОР. 2

Традиції

Танці, співи на всю Верховину!

▶ СТОР. 4

Алея віри

Лики святих допоможуть бійцям одужати

▶ СТОР. 12

№ 3 (6508) | П'ЯТНИЦЯ, 6 СІЧНЯ 2017 РОКУ | WWW.GOLOS.COM.UA

Колядницькі ватаги як символ доброчинності

Святвечір — знакова подія для всіх. З'явлення Вифлеємської зірки на небі сповіщає про народження Ісуса Христа. У цей час, за давньою українською традицією, на вулицю виходять ватаги колядників з вертепом, що уособлює шлях людства за Вифлеємською зіркою, яка веде до Спасителя. За словами старшого наукового співробітника Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології імені Максима Рильського НАН України Людмили Іваннікової, сучасні благодійні товариства можна вважати певною трансформацією старих традицій. Адже у попередні віки, та й тепер колядницькі ватаги по суті займалися доброчинністю, зібрані кошти зазвичай спрямовували на громадські потреби: передавали сиротам, вдовам, на оздоблення чи будівництво храму, на підтримку того, хто потрапив у біду. До слова, у XVI—XVII століттях в Україні був розквіт різних братств — церковних, цехових. Діяли парубочі та дівочі братства.

▶ СТОР. 4

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Гуцульська коляда в селі Криворівня Верховинського району Івано-Франківської області.

ПОДІЇ

Мільярд від МВФ очікується вже у лютому

Уряд очікує, що розмір четвертого траншу кредиту МВФ за програмою розширеного фінансування становитиме $1 млрд. Про це **агентству «Українські новини»** повідомило інформоване джерело в Кабміні. Там же уточнили, що надходження валюти очікується вже у лютому.

Нагадаємо, що Україна і МВФ підписали меморандум про економічну і фінансову політику, яку країна повинна проводити в рамках програми EFF, у березні 2015-го. Чотирирічна програма розширеного фінансування передбачає, що Україна повинна отримати кредитів від МВФ на загальну суму 17,5 млрд. дол. У вересні 2016-го МВФ схвалив надання Україні 3-го траншу в розмірі 1 млрд. доларів. А в листопаді сторони обговорювали можливість надання в рамках четвертого траншу близько $1,8 млрд. А остаточну суму траншу, найвірогідніше, зафіксують після зустрічі Президента України Петра Порошенка з главою МВФ Крістін Лагард під час Всесвітнього економічного форуму в Давосі, який відбудеться 17—20 січня.

Шахті обіцяють фінансову підтримку

На шахті ім. Мельникова ПАТ «Лисичанськвугілля» тривають роботи з відновлення видобутку вугілля із пласта 122-ї північної лави. Це одна із найпотужніших лав на підприємствах об'єднання, з добовим видобутком 1200 тонн вугілля. За словами технічного директора-першого заступника гендиректора ПАТ «Лисичанськвугілля» В'ячеслава Теросипова, торік у грудні прохідницька бригада Олексія Морозова виконала більшу частину завдань із проходки та розкриття цього пласта. Гірничі роботи ведуться за погодженим із Міністерством енергетики та вугільної промисловості України плану й у рамках державної фінансової підтримки. На модернізацію гірничих виробок шахта ім. Мельникова наприкінці року одержала перший транш державної підтримки в розмірі 3 млн. грн. Усього ж наприкінці 2016 — на початку 2017 років за програмою фінансування шахті передбачено виділити 19,4 млн. грн., **повідомляє наш власкор Павло ВОРОНЦОВ.**

Аграрії проспонсорували придбання сучасного медобладнання

У Миргороді, що на Полтавщині, на базі центру первинної медико-санітарної допомоги урочисто відкрили капітально відремонтоване рентгенологічне відділення, **передає наш власкор Василь НЕЇЖМАК.** Його оснастили комплексом сучасної діагностичної апаратури з цифровим флюорографом.

На ремонт приміщення, що знаходиться на першому поверсі поліклінічного відділення для дорослих центральної райлікарні, з районного бюджету виділили майже 480 тисяч гривень. Водночас згаданий комплекс коштує у чотири рази дорожче. Решту коштів — понад два мільйони гривень — зібрали майже два десятки місцевих сільськогосподарських підприємств різних форм власності. Поява сучасного комплексу якраз на часі, бо невдовзі Миргород стане центром одного з чотирьох госпітальних округів Полтавщини. Тож у курортному місті надаватимуть кваліфіковану вторинну медичну допомогу мешканцям не лише довколишніх сіл, а й сусідніх районів.

КОРОТКО

■ Білозірська об'єднана територіальна громада на Черкащині спрямувала на реконструкцію житла для запрошених на постійну роботу медпрацівників 1,6 млн. грн., **інформує наш власкор Лідія ЛІСОВА.**

■ У Житомирській області минулого року на утеплення домівок з отриманням відшкодування від держави видано 3339 кредитів. 14 «теплих» кредитів одержали ОСББ, решту — населення. Загальна сума позики — понад 53 млн. грн., **передає наш власкор Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.**

■ У кременчуцькому мікрорайоні Молодіжний після капремонту відкрили клуб для дітей «Аврора» та контакт-центр № 1, який забезпечуватиме комунікацію громадян із представниками комунальних служб, **повідомляє наш власкор Василь НЕЇЖМАК.**

Епідемічні пороги грипу та ГРВІ перевищено у 21 регіоні України: найвищі показники – на Київщині *(УНІАН)*

Важкий і важливий 2016–й

Завершення старого року і початок нового — це час підбиття підсумків для кожного з нас. Свій звіт за «важкий і важливий 2016-й» Перший заступник Голови Верховної Ради Ірина Геращенко виклала у Фейсбуці.

Законотворча діяльність

«У 2016-му я разом із колегами-однодумцями зареєструвала 41 законодавчу ініціативу (23 законопроекти і 18 постанов), з яких 19 було прийнято. Особливим для мене є Закон «Про внесення змін до статті 9 Закону «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей», що збільшує виплати родинам наших військових, які залишаються заручниками ОРДЛО», — написала І. Геращенко.

За її словами, протягом минулого року вона подала понад 40 запитів до різних органів влади, більшість із них стосувалися захисту військовослужбовців, переселенців, розв'язання проблем Донбасу.

І. Геращенко подякувала колегам — народним депутатам і особливо рідній фракції БПП за високу довіру — обрання Першим заступником Голови Верховної Ради України у квітні 2016 року. «Усвідомлюю свою відповідальність за цю довіру», — наголосила вона.

Із квітня на адресу її секретаріату надійшло і розглянуто 670 звернень.

У Черкасах продовжує працювати громадська приймальня політика (адреса: м. Черкаси, вул. Благовісна, 170). За рік туди звернулися 473 громадян. «Як Перший заступник Голови Верховної Ради України очолюю парламентську Комісію з нагородження і щаслива, що мала честь вручити відзнаки від імені Верховної Ради ліквідаторам аварії на ЧАЕС, кращим працівникам ДП «Антонов», лікарям Національної дитячої спеціалізованої лікарні «Охматдит», найкращим освітянам, працівникам медичної та соціальної сфер Черкащини, шахтарям Луганщини, Донеччини», — зауважила вона.

Мирне врегулювання, європейська та євроатлантична інтеграція

Ключовим напрямом своєї роботи як народного депутата та Першого заступника Голови Верховної Ради І. Геращенко вважає питання мирного врегулювання на Донбасі, а також європейської та євроатлантичної інтеграції України.

«Протягом 2016 року провела понад 150 зустрічей із дипломатами, членами урядів та парламентів країн—членів ЄС, представниками міжнародних організацій. Обстоювала інтереси України в рамках роботи міжнародних організацій як Співголова міжпарламентської ради Україна—НАТО, перший заступник голови української частини Парламентського комітету асоціації, член Постійної делегації в Парламентській асамблеї Ради Європи. Брала участь у спільній із колегами роботі з підготовки заяв і резолюцій цих організацій. Пишаюся, що нам удалося зафіксувати на міжнародному рівні і в міжнародних документах факт агресії РФ проти України. Дякую вам, усій делегації ПАРЄ і ПКА, ПА НАТО за співпрацю і спільну, єдину позицію», — йдеться в повідомленні.

Крім того, І. Геращенко у складі президентської делегації взяла участь у Саміті Україна—ЄС 24 листопада у Брюсселі. «Вірю, що 2017-й принесе Україні безвізовий режим і ратифіковану Угоду про асоціацію. Ми разом зробили для цього все можливе. І тут я хочу відзначити роль Президента і українських дипломатів», — зауважила політик.

Протягом минулого року Перший заступник глави парламенту мала майже 20 зарубіжних візитів (це без Мінська). Серед них — зустрічі в США, Бельгії, Франції, Австрії, яка у 2017 році головує в ОБСЄ.

«Вірю, що в середньостроковій перспективі Україна стане членом НАТО, а сьогодні нам потрібно посилювати нашу співпрацю. Цього року ми доклали зусиль для активізації міжпарламентського діалогу, а в грудні відбувся дуже важливий візит до штаб-квартири Альянсу в Брюсселі», — написала І. Геращенко.

Водночас надважливими політик вважає прийняті в жовтні 2016 року дві історичні резолюції ПАРЄ, в яких російсько-українська війна називається «російською агресією».

«У центрі особливої уваги на дипломатичному фронті — окупований Крим. Разом із колегами-депутатами, МЗС ми робили все можливе, аби Крим залишався в порядку денному всіх міжнародних інституцій. Ми проводили активну роботу для підтримки резолюції ООН «Ситуація з правами людини в Автономній Республіці Крим та місті Севастополь (Україна)», ініційованої Україною. Дуже важливою для мене була участь у дебатах високого рівня на тему «Жінки, мир, безпека», які відбулись під час засідання Ради Безпеки ООН 25 жовтня в місті Нью-Йорк (США), де вперше на такому високому рівні нам удалося донести світові інформацію про грубі порушення прав жінок і дітей на тимчасово окупованих територіях України. І про відповідальність РФ та їхніх маріонеток за ці знущання над українськими дітьми і жінками», — наголосила І. Геращенко.

Найскладніші дні...

Як Уповноважений Президента, представник України в робочій гуманітарній підгрупі Тристоронньої контактної групи (ТКГ) протягом минулого року І. Геращенко взяла участь у 43 засіданнях ТКГ (останнє — 21 грудня 2016 року). «Якщо чесно, це найскладніші дні в моїй роботі... У складі української делегації взяла участь у зустрічі міністрів закордонних справ країн—учасниць Нормандського формату, яка відбулась 29 листопада 2016 року в Мінську. Пріоритетним питанням роботи гуманітарної підгрупи є звільнення заручників, які незаконно утримуються на території ОРДЛО, та політичних в'язнів у Російській Федерації, інші гуманітарні питання.

Протягом 2016 року завдяки узгодженим діям СБУ, волонтерів гуманітарній підгрупі ТКГ обміном вдалося звільнити майже 20 заручників з ОРДЛО. Декількох політв'язнів вдалося витягти з тюрем РФ — і це сталося завдяки великим зусиллям Президента, дипломатів, мінської групи.

Ми дякуємо за допомогу всім, хто доклав зусиль для звільнення чоловіків і жінок, ми дякуємо церквам, зі священнослужителями ми перебуваємо в діалозі», — написала І. Геращенко.

За її словами, всі звільнені заручники за ініціативою Президента пройшли обстеження і лікування в «Науково-практичному центрі профілактичної та клінічної медицини» Державного управління справами в Києві. Також на прохання деяких родичів заручників і полонених, що досі утримуються у в'язницях РФ чи ОРДЛО, обстеження і лікування пройшли і члени родин.

«Ми докладали зусиль для того, щоб краще працювали КПВВ. Прийнято рішення про збільшення чисельності персоналу КПВВ та обсягу багажу, який може перевозитися громадянами через лінію зіткнення (із 50 до 75 кг). Для моніторингу ситуації, реалізації гуманітарних місій і проектів на Донбасі здійснюю регулярні поїздки на схід України, де бувала протягом року майже 10 разів. Під час поїздок не раз відвідувала непрацююче з вини бойовиків КПВВ «Золоте» та перевантажені «Зайцеве», «Мар'їнка», Новотроїцьке. Бувала у Щасті, Кураховому, інших населених пунктах поблизу лінії зіткнення. Один із візитів на Донбас був у складі делегації міністрів закордонних справ України, Франції та Німеччини. І дуже важливий — майже на лінію зіткнення — з нашими друзями, депутатами Європарламенту», — зауважила Перший заступник глави парламенту.

Як представник у гуманітарній підгрупі ТКГ І. Геращенко перебуває в постійному контакті з родинами заручників. «Намагаюся чим можу допомагати в розв'язанні побутових і соціальних проблем цих родин», — зауважила вона і додала, що разом із колегами активно допомагає сім'ям заручників та зниклих безвісти українців. Крім того, у Верховній Раді створено неформальний майданчик «Мінська платформа», де відбуваються зустрічі і дискусії депутатів усіх фракцій щодо мирного врегулювання на Донбасі.

Благодійність

Частину заробітної плати політик щомісяця перераховує онкологічному відділенню НДСЛ «Охматдит». Окрім того, протягом року надано благодійну допомогу двом черкаським школам, кільком родинам з онкохворими дітьми та з дітьми, що мають важкі хвороби і діагнози. А також кільком родинам заручників, родинам зниклих безвісти, кільком навчальним закладам Донбасу.

«Водночас разом із колегами Марією Іоновою та Ириною Луценко продовжуємо допомагати фронту, передали медобладнання в лікарню в Кураховому, пили, інше обладнання і автомобілі в армію, на фронт.

Як член міжфракційного депутатського об'єднання «Рівні можливості» й надалі продовжую разом із колегами просувати тему гендерної політики та збільшення числа жінок в органах влади. Разом із колегами продовжуємо працювати над ратифікацією Стамбульської конвенції щодо запобігання насильству проти жінок та домашньому насильству. Зробимо все для посилення ролі жінок у миротворчих процесах, а також забезпечення прав та можливостей жінок, які воюють у зоні АТО», — зауважила Перший заступник глави парламенту.

Насамкінець І. Геращенко наголосила, що у ці святкові Новорічні дні її особливі думки і молитви про заручників і про їхні родини. «Ми щиро робили все, щоб хлопці 2017-й зустріли в родинному колі. Не все, на жаль, залежало від нас. Вибачте мене, що не все вдалося, — це мій біль. Працюємо, щоб витягти», — написала вона.

Водночас І. Геращенко подякувала родині і друзям, що були поряд і підтримували її, «інакше б не витримала напруження і навантаження».

ФОТОФАКТ

Завідувач секретаріату Комітету Верховної Ради України з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму Віра Скалозуб, заступник завідувача Юрій Молоканов та головний консультант комітету Юрій Крикун (справа наліво) під час обговорення плану роботи комітету на період шостої сесії Верховної Ради України восьмого скликання, на якій, зокрема, буде розглянуто проект закону про антидопінговий контроль у спорті.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Артур ГЕРАСИМОВ: «Хочу подякувати громадянам за терпіння та підтримку позитивних змін у державі»

ТОЧКА ЗОРУ

Судова реформа, зміцнення обороноздатності країни, децентралізація влади та успіхи у боротьбі з корупцією. Такими, на думку представника Президента у Верховній Раді, народного депутата від фракції «Блок Петра Порошенка» Артура Герасимова, були головні досягнення року, що минув.

«Хочу привітати громадян України з 2017 роком і подякувати їм за терпіння, за підтримку тих позитивних змін, які відбуваються у державі. Протягом року ми разом зробили дуже важливі кроки на шляху до повного відновлення могутньої, успішної української держави», — сказав А. Герасимов.

Народний депутат підкреслив надзвичайну важливість для розвитку держави проведення у 2016 році судової реформи. «Давайте згадаємо: завдяки нам з вами, Президенту, Верховній Раді — ми почали судову реформу. Це стосується не тільки змін до Конституції, які парламент ухвалив у червні. Це також стосується і Закону «Про Вищу раду правосуддя», закону про статус суддів та інших нормативних актів, які нині перебувають на розгляді у Верховній Раді», — сказав політик.

«Ми значно просунулися у здійсненні децентралізації, яка показала успішні результати. Наразі ми чуємо схвальні відгуки від голів об'єднаних територіальних громад, депутатів та жителів, які вже відчули переваги цієї реформи», — **цитує слова А. Герасимова прес-служба партії.**

На переконання обранця, були зроблені надзвичайно серйозні кроки у боротьбі з корупцією. «Давайте згадаємо один із засадничих кроків — запровадження електронного декларування. Скільки було заяв, що цього не відбудеться. Але ми бачимо, що завдяки волі Президента та Верховної Ради це відбулося. Це стало дуже серйозним поступом у створенні ефективної системи боротьби з корупцією», — підкреслив парламентарій.

Відзначив він також підняття мінімальної заробітної плати вдвічі. «Людина праці має отримувати достойну винагороду! І саме це є показником успішної взаємодії парламенту та уряду», — підкреслив А. Герасимов.

У 2016 році Верховна Рада вперше за останнє десятиліття вчасно прийняла Державний бюджет на наступний рік. «Бюджет-2017 передбачає і підвищення зарплат працівникам бюджетної сфери — вчителям, лікарям та військовим. У бюджеті закладено базові соціальних норм. Так, цей бюджет є складним для виконання, але він є прогресивним, це дійсно кошторис, який створює фундамент для економічного відродження і зростання. Ми чітко розуміємо: маємо дуже серйозно підтримувати ті паростки економічного зростання, який розпочався минулого року», — сказав народний депутат.

Та найголовніше, переконаний обранець, це те, що тепер не лише українці, а й увесь світ знає — в Україні є міцна професійна армія, яка стала запорукою безпеки і незалежності нашої держави. Парламентарій також зазначив, що у 2016 році активно розвивалася наша оборонна промисловість: «Український ВПК цього року повернувся в світову десятку виробників та експортерів озброєнь та продукції оборонного призначення».

Водночас він висловив упевненість, що 2017 рік стане роком закріплення цих досягнень.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо пенсійного забезпечення окремих категорій осіб із числа учасників антитерористичної операції

Верховна Рада України **постановляє**:

І. Внести зміни до таких законів України:

1. У статті 30 Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399; 1994 р., № 24, ст. 178; 2006 р., № 37, ст. 318; 2012 р., № 12-13, ст. 82):

частину третю після слів «виконанням інтернаціонального обов'язку» доповнити словами «безпосередньою участю в антитерористичній операції в районах її проведення»;

в абзаці першому пункту «в» частини четвертої слова «батьки та дружини (якщо вони не взяли повторний шлюб)» замінити словами «батьки та дружина (чоловік), якщо вони не взяли повторний шлюб», а після слів «виконанням інтернаціонального обов'язку» доповнити словами «безпосередньою участю в антитерористичній операції в районах її проведення».

2. Абзац шостий пункту 3 розділу XV «Прикінцеві положення» Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49-51, ст. 376; 2005 р., № 29, ст. 382; 2006 р., № 4, ст. 62; 2012 р., № 12-13, ст. 82) викласти в такій редакції:

«військовослужбовці, особи начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ, які брали участь у бойових діях, в антитерористичній операції в районах її проведення, а також ті, які стали інвалідами внаслідок поранення, контузії, каліцтва, отриманих при захисті Батьківщини або при виконанні інших обов'язків військової служби (службових обов'язків), або внаслідок захворювання, пов'язаного з перебуванням на фронті, виконанням інтернаціонального обов'язку чи безпосередньою участю в антитерористичній операції в районах її проведення, дружини (чоловіки), якщо вони не взяли повторний шлюб, і батьки військовослужбовців, осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ, які померли (загинули) у період проходження військової служби (виконання службових обов'язків) чи після звільнення із служби, але внаслідок поранення, контузії, каліцтва, отриманих при виконанні обов'язків військової служби (службових обов'язків), захворювання, пов'язаного з перебуванням на фронті, ліквідацією наслідків Чорнобильської катастрофи, виконанням інтернаціонального обов'язку чи безпосередньою участю в антитерористичній операції в районах її проведення, особи, яким надано статус учасника бойових дій відповідно до пункту 20 статті 6, інваліда війни відповідно до пунктів 12 та 13 статті 7 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», особи з числа резервістів і військовозобов'язаних, яким надано статус учасника бойових дій відповідно до пункту 19 статті 6, інваліда війни відповідно до пункту 11 статті 7 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», дружини (чоловіки), якщо вони не взяли повторний шлюб, і батьки, яким надано статус особи, на яку поширюється чинність Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», відповідно до абзаців шостого та сьомого пункту 1 статті 10 зазначеного Закону, а також абзацу восьмого пункту 1 статті 10 зазначеного Закону з числа членів сімей резервістів і військовозобов'язаних, мають право на призначення дострокової пенсії за віком після досягнення чоловіками 55 років, жінками - 50 років та за наявності страхового стажу не менше 25 років для чоловіків і не менше 20 років для жінок».

ІІ. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності через місяць з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у місячний строк з дня опублікування цього Закону:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
18 жовтня 2016 року.
№ 1683-VIII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення порядку проходження військової служби

Верховна Рада України **постановляє**:

І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У статті 119 Кодексу законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375):

1) частину третю викласти в такій редакції:

«За працівниками, призваними на строкову військову службу, військову службу за призовом осіб офіцерського складу, військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період або прийнятими на військову службу за контрактом, у тому числі шляхом укладення нового контракту на проходження військової служби, під час дії особливого періоду на строк до його закінчення або до дня фактичного звільнення зберігаються місце роботи, посада і середній заробіток на підприємстві, в установі, організації, фермерському господарстві, сільськогосподарському виробничому кооперативі незалежно від підпорядкування та форми власності і у фізичних осіб - підприємців, у яких вони працювали на час призову. Таким працівникам здійснюється виплата грошового забезпечення за рахунок коштів Державного бюджету України відповідно до Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей»;

2) частину четверту виключити;

3) у частині п'ятій слова «у частинах третій та четвертій» замінити словами «у частині третій».

2. Частину третю статті 2 Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399; 2014 р., № 20-21, ст. 746, № 27, ст. 909; 2015 р., № 13, ст. 85) викласти в такій редакції:

«Пенсіонерам з числа військовослужбовців та осіб, які отримують пенсію за цим Законом, у разі призову їх на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період або прийняття на військову службу за контрактом, у тому числі шляхом укладення нового контракту на проходження військової служби, до Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, органів та підрозділів цивільного захисту під час дії особливого періоду на строк до його закінчення або до дня фактичного звільнення виплата пенсій не припиняється. Після звільнення із служби цих осіб виплата їм пенсій здійснюється з урахуванням додаткової вислуги років від часу призову їх на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період або повторного прийняття їх на службу за контрактом, у тому числі шляхом укладення нового контракту на проходження військової служби, до дня фактичного звільнення. Якщо новий розмір пенсії цих осіб буде нижчим за розмір, який вони отримували до призову або повторного прийняття їх на службу, виплата їм пенсій здійснюється у розмірі, який вони отримували до призову або прийняття на службу в особливий період».

3. У Законі України «Про військовий обов'язок і військову службу» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 38, ст. 324 із наступними змінами):

1) у статті 23:

частину третю викласти в такій редакції:

«3. Для осіб, які приймаються на військову службу за контрактом у період з моменту оголошення мобілізації до часу введення воєнного стану або оголошення рішення про демобілізацію та призначаються на посади, строки військової служби в календарному обчисленні встановлюються відповідно до частини другої цієї статті.

Для військовослужбовців строкової військової служби та військовослужбовців військової служби за призовом під час мобілізації, на особливий період, які під час дії особливого періоду вислужили не менше 11 місяців, осіб, звільнених з військової служби під час дії особливого періоду, які приймаються на військову службу за контрактом у період з моменту оголошення мобілізації до часу введення воєнного стану або оголошення рішення про демобілізацію, строк військової служби в календарному обчисленні встановлюється шість місяців. Строк проходження військової служби для таких військовослужбовців може бути продовжено за новими контрактами на шість місяців або на строки, визначені частиною четвертою цієї статті. У разі закінчення особливого періоду або оголошення рішення про демобілізацію дія таких контрактів припиняється достроково»;

в абзаці другому частини сьомої слова «у мирний час» виключити;

у частині дев'ятій:

пункт 2 викласти в такій редакції:

«2) для військовослужбовців, які проходять військову службу за контрактом, дія контракту продовжується понад встановлені строки:

з моменту оголошення мобілізації - протягом строку її проведення, який визначається рішенням Президента України, крім випадків, визначених частиною восьмою статті 26 цього Закону;

з моменту введення воєнного стану - до оголошення демобілізації, крім випадків, визначених частиною восьмою статті 26 цього Закону»;

доповнити пунктом 3 такого змісту:

«3) в особливий період (крім проведення мобілізації та введення воєнного стану) для військовослужбовців, які проходять військову службу за контрактом та строк контракту яких закінчився, військова служба може бути продовжена за новими контрактами на строки, визначені частиною четвертою цієї статті, крім випадків, визначених абзацом другим частини третьої цієї статті»;

2) у частині восьмій статті 26:

у пункті 1:

після абзацу шістнадцятого доповнити трьома новими абзацами такого змісту:

«и) які є студентами, аспірантами чи докторантами денної форми навчання та були призвані на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період. Такі особи можуть продовжувати військову службу, якщо вони виявили таке бажання;

і) які уклали контракт на строк до закінчення особливого періоду або до оголошення рішення про демобілізацію та вислужили не менше 24 місяців військової служби за контрактом, якщо вони не висловили бажання продовжувати військову службу під час особливого періоду;

ї) які в особливий період (крім проведення мобілізації та введення воєнного стану) проходять військову службу за контрактом і строк контракту яких закінчився, якщо вони не висловили бажання продовжувати військову службу, крім випадків, визначених абзацом другим частини третьої статті 23 цього Закону».

У зв'язку з цим абзаци сімнадцятий та вісімнадцятий вважати відповідно абзацами двадцятим та двадцять першим;

абзац двадцять перший виключити;

пункт 3 доповнити підпунктом «в» такого змісту:

«в) які досягли граничного віку перебування на військовій службі»;

3) частину першу статті 26^2 викласти в такій редакції:

«1. В особливий період на службу у військовому оперативному резерві першої черги в обов'язковому порядку зараховуються особи, звільнені з військової служби, які за своїми професійно-психологічними характеристиками і станом здоров'я придатні до служби у військовому резерві та відповідають встановленим вимогам проходження служби у військовому резерві».

ІІ. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Встановити, що право на звільнення з військової служби набувають військовослужбовці:

які проходять військову службу за контрактом, дію якого було продовжено понад встановлені строки на період до оголошення демобілізації та які вислужили не менше 18 місяців з дати продовження дії контракту, крім випадків, визначених абзацом другим частини третьої статті 23 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу»;

які уклали контракт на строк до закінчення особливого періоду або до оголошення рішення про демобілізацію та вислужили не менше 24 місяців військової служби за контрактом.

Такі особи можуть продовжувати військову службу за новим контрактом, що укладається на умовах, передбачених частиною четвертою статті 23 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», якщо вони виявили таке бажання.

Звільнення таких військовослужбовців з військової служби здійснюється (за бажанням військовослужбовця) у строки та в обсягах, визначених центральними органами виконавчої влади, які відповідно до закону здійснюють керівництво військовими формуваннями, не пізніше одного року з дня набрання чинності цим Законом.

3. Кабінету Міністрів України у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
6 грудня 2016 року.
№ 1769-VIII.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Агресор може використати звіт ОБСЄ для легітимізації своїх дій

Голова Комітету у закордонних справах Ганна Гопко (на знімку) опублікувала заяву: «Оприлюднення Остаточного звіту місії Організації з безпеки і співробітництва в Європі/Бюро з демократичних інститутів і прав людини (ОБСЄ/БДІПЛ) зі спостереження за виборами депутатів Державної Думи Федеральних Зборів Російської Федерації 18 вересня 2016 року викликає занепокоєння».

Звіт під егідою поважної міжнародної організації, на думку парламентарія, не висвітлює факт того, що вибори до Держдуми проводилися незаконно російською окупаційною владою, в тому числі на території анексованих Автономної Республіки Крим та міста Севастополь. Результати цього «волевиявлення», наголошує вона, включено до підсумкового документа, а це ставить під сумнів його достовірність. У майбутньому ці дані агресор може використати для легітимізації своїх дій, турбується Ганна Гопко. За її словами, такий підхід ОБСЄ можна розцінити як приховану спробу легалізувати незаконну анексію частини території України. Верховна Рада визнала незаконним проведення так званих виборів до Держдуми на території тимчасово окупованого українського півострова й таким чином не визнала її легітимності, підкреслила законотворець. «Ми вважаємо такі вибори грубим порушенням законодавства, Конституції України, основних принципів і норм міжнародного права, статуту ООН, Гельсінського заключного акта, Будапештського меморандуму, Резолюції ООН про територіальну цілісність України, а також інших міжнародно-правових актів», — йдеться в заяві, поширеній народним депутатом.

Шукають нові підходи до призначення житлових субсидій

У Комітеті з питань соціальної політики, зайнятості та пенсійного забезпечення в порядку контролю заслухано та обговорено питання про підвищення дієвості та ефективності системи призначення житлових субсидій як складової соціального захисту громадян.

Для забезпечення місцевих бюджетів необхідними ресурсами для призначення адресної допомоги, Верховною Радою схвалено законопроекти про внесення змін, які збільшують обсяг відповідної субвенції. Проте залишається низка питань, які потребують законодавчого врегулювання та прийняття рішень уряду. Учасники засідання наголосили на необхідності удосконалення порядку призначення субсидій в частині її надання та інформування населення, яке проживає в сільській місцевості. Варто також розробити порядок встановлення та здійснення перевірки інформації про витрати особою, яка претендує на призначення житлової субсидії, стосовно придбання майна, товарів або оплату послуг на суму, що перевищує 50 тисяч гривень тощо.

За результатами обговорення порушених питань Комітетом схвалено відповідні рекомендації.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради України.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ!

У Києві на Різдво, 7 січня, відбудеться хода з зірками. Звіздоноші, які зберуться біля головної ялинки країни на Софійській площі, пройдуть Хрещатиком. Потім на цьому ж майдані розпочнеться спільне колядування, до якого організатори — Національний центр народної культури "Музей Івана Гончара" та Folk Ukraine — долучитися фольклорні колективи та всіх охочих. Закликаючи радість і добро на рідну землю, свої колядки заспівають Тарас Компаніченко і "Хорея козацька", гурти "Божичі", "Роксоланія", "Орелі", "Райгородок". У програмі свята — вертеп, *повідомляє наш кореспондент Світлана Чорна*

Колядницькі ватаги як символ доброчинності

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Вони завжди мали свої каси, кошти з яких використовували винятково на потреби братств та на доброчинність. Цехові братства підтримували і своїх ремісників: столярів, бондарів, гончарів, кожум'як, якщо хтось потрапляв у скрутне становище. Зрештою, комусь хату гуртом будували. Також традиційно благочестиві багаті родини робили пожертви на храми, влаштовували святкові обіди для бідняків тощо.

Отже, в сучасних українців це на інтуїтивному рівні: з наближенням великих свят поширювати добро. На Різдво ми передаємо подарунки, ялинки, солодощі на фронт, щоб бійці відчули себе наче вдома. Святвечір збирає родину за спільним столом, на якому 12 пісних страв з обов'язковими узваром і кутею. У давнину, якщо хтось з рідні відсутній, наприклад, був у війську чи на фронті, то йому залишали місце за столом, клали ложку і співали сумних пісень. Тепер завдяки прогресу можна опосередковано залучити до родини близьких, на якій би відстані вони не перебували. Щоб усім і кожному відчути дух Різдва, оповитий ангельським співом: «Слава в вишніх Богу, і на землі мир, між людьми благовоління...»!

Людмила ОПАНАСЕНКО.

Танці, співи на всю Верховину!

Підполонинна Річка — село талантів. Із покоління в покоління тут успадковуються співочі і танцювальні традиції, що ведуть літочислення з сивої минувшини. Недарма тут побутує думка, що новий пісенний голос чути вже з пелюшок. Красномовно цей факт протягом багатьох літ доводить місцевий шкільний фольклорно-етнографічний ансамбль, кістяк якого — учні-початківці.

Спершу музичний гурт іменувався «Верховиночка». Його на початку 80-х років минулого століття заснувала ветеран-педагог Ганна Бабець, яка передала естафету вчительці початкових класів Христині Гичці. Під її керівництвом шкільний художній колектив зі співаків, музикантів та танцюристів згодом дістав нову назву «Волошин». І не випадково, бо юнь молодших класів на сценах демонструвала вірність давній традиції народної творчості, виконуючи іскрометний танок з однойменною назвою.

Танок «Волошин» личить тільки хлопцям-легіням.

Освітянка Христина Василівна пояснює історію появи танка «Волошин» в їхньому населеному пункті. Зі слів старожилів, зокрема 90-річного Івана Крьоки, а також Івана Гаврана, цей вид мистецтва у верховинський край перекочував з Румунії. За австро-угорських часів чимало річан ішли на заробітки до сусідньої країни, де здебільшого працювали в лісі, сплавляючи заготовлену деревину бокорами-хлистами по голубих руслах річок. Там у місцевих волохів і запозичили ритмічні і пластичні рухи з танку, який слід виконувати лише чоловікам, одягнутим у гуні. Навіть запам'ятали слова зі співанки: «Ци волошин, ци румун, гайда, ай ци гайда, трик. А волошин сіно косить, волошина їсти носить». З тих далеких часів він міцно закоренився у Річці — й донині на сільському весіллі цей танок у пошані. Чого-чого, а гунь теж досі вистачає у селі, яке ними аж біліє. Нема проблем і з постолами — невід'ємним сценічним атрибутом танцюристів. Для «Волошина» їх колись шив той же Іван Крьока, а тепер за кустаря дідівського ремесла Василь Гичка — чоловік керівниці ансамблю. В кліп ока лагодить гумове взуття для тупцювання на сцені.

Як з рогу достатку сиплються запрошення для виступів гурту в екзотичному одязі та ще з репертуаром старовинних співанок і танків-коломийок. Хоч його учасники молодшого шкільного віку, але вже неодноразово дарували глядачам концерти і у своєму, і в інших селах Міжгірщини, районному та обласному центрах. Заворожують своїм мистецтвом протягом усіляких святкових заходів, як, приміром, нещодавно з нагоди Дня Святого Миколая. У захопленні від їхнього таланту були учасники цьогорічного етапу кубка світу з авіамодельного спорту, що проводився восени у Міжгір'ї. Кількаразовий чемпіон світу киянин Стас Чорний то сяк, то так фотографувався на згадку з юними річанами, які досхочу насолодили його душу приємним відпочинком за відкриття першості. У чарівний полон за різдвяного гостювання у Річці потрапив й сам народний артист України Олександр Понамарьов, якому щедро колядував «Волошин»...

Найбільшою нагородою ансамбль вважає участь у десятиденному круїзі під гаслом «Під крилами надії й добра». Тодішній міський голова Запоріжжя та капітан корабля «Маршал Кошовий» з розчулення від концерту запевнили, що обов'язково мають побувати на Закарпатті, щоб навчитися танка «Волошин» та закупити гуні.

Христина Василівна дуже вдячна за сприяння в цій незабутній морській подорожі на той час голові Міжгірської РДА Василеві Деричу. Як і добрим словом мовила також про теперішнього голову райради Василя Щуря, який потурбувався про новий сценічний одяг для юних аматорів сцени.

Кличуть до себе артистів- «волошинців» на гастролі й тутешні турбази, які вщент заповнюються під час зимових свят. Насамперед, щоб приїжджих туристів обрадувати щедрівками-колядками. «На те й шкільні канікули, щоб веселити гостей», — каже безвідмовна учнівська дітвора на репетиціях, на яких під керівництвом Х. В. Гички досконало розучила сценарії вечорниць, весільного ладкання, що теж спадок від предків. А як мило грають-радують на дримбі — мініатюрному щипковому інструменті, який, здавалося б, уже списаний з музичного вжитку! А тут усе прадідівське оберігають і примножують, радуючи всю Верховину та її гостей.

Василь ПИЛИПЧИНЕЦЬ, Василь НИТКА.

Закарпатська область.

Фото Василя ПИЛИПЧИНЦЯ.

Дідух у хату — біда з хати

ТРАДИЦІЇ

Так каже народна мудрість. Житомиряни цього року охоче долучалися до старовинного мистецтва виготовлення дідуха. Традиційно до Різдвяно-новорічних свят майстер народної творчості Олексій Пшеничнюк *(на знімку)* ***ділився з ними секретами соломоплетіння під час майстер-класів. Учасники не тільки власноруч сплели для себе обереги, а й дізналися багато цікавого про святкові традиції українців. А про те, що Олексій справді володіє мистецтвом виготовлення оберегів, свідчить такий факт: 2015 року центр Житомира прикрашав виготовлений ним дідух заввишки три метри.***

— Мені подобається проводити майстер-класи. Свого часу я захотів мати дідуха на Різдво. Тепер невеличкого я можу зробити за дві години. Дідухи виготовляю з різних злаків і прикрашаю квітами, щоби були багатими. Свої вироби дарую знайомим — якщо, наприклад, у них день народження перед Новим роком. Виготовляю обереги і на замовлення. Для мене дідух — символ предка, символ Бога. Він стоїть у хаті на умовному покуті — на поличці, де зберігаються святі для нас речі, поряд із фотознімками батьків, — ділиться майстер.

До речі, дідух у традиції українців — основна прикраса оселі на Різдво. Його ще називають дід, сніп, коляда, хлібне дерево. Він — символ родоначальника сім'ї — діда та всіх предків, які колись жили. За віруваннями, такий сніп приносить у родину щастя та радість, захищає від біди, сприяє святковому настрою. Традиція в'язати дідух сягає сивої давнини. Його робили з першого зажинкового чи останнього обжинкового снопа, використовуючи колосся пшениці, стебла льону, вівса, прикрашали сухоцвітами і стрічками. На Різдво господар урочисто вносив його в хату і ставив на покуті, де сніп стояв до Водохреща.

Людмила ЛОБАЧОВА.

Житомир.

Фото автора.

Колишня житомирянка Марія Хімич, яка тепер проживає в місті Ред-Дір (провінція Альберта, Канада), написала на своїй сторінці у Фейсбуку, що в цій далекій країні український дідух дуже популярний. Марія викладає у Школі рідної мови. Вона запросила дітей на особливе заняття: «З 12:00 до 13:00 буде проведено майстер-клас із виготовлення дідуха. Будь ласка, дайте знати, хто ще хоче приєднатися, щоб підготувати достатньо матеріалів», йшлося в оголошенні. З серії знімків, які Марія виклала в соцмережі, видно, що охочих виявилося багато.

Фото Марії ХІМИЧ.

Дідух у традиції українців — основна прикраса оселі на Різдво

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ!

Незвичайна казка для особливих

СОЦІАЛЬНИЙ ПРОЕКТ

У дива потрібно вірити завжди! Міжнародний благодійний фонд добрих справ, продюсерський центр «24 карати» та благодійний фонд «Свято-Покровський» напередодні Нового року влаштували справжнє диво для малят з особливими потребами. Наталія Колесник — одна із співорганізаторів соціального проекту — розповіла про цю дивовижну ідею та її втілення в життя.

— Пані Наталю, як народилася ідея благодійної акції?

— Моя подруга — мати дитини з тяжкою формою ДЦП, але їхня родина вражає своїм сильним духом і вірою. От ми й вирішили дослідити цю категорію і показати всім, що діти з інвалідністю насправді не такі, якими ми звикли бачити їх з боку.

— Як ви шукали партнерів?

— Співорганізатори знайшлися самі! Ми надсилали листи багатьом, а партнерами стали ті, хто відгукнувся. З фондом «Свято-Покровський» уже давно думали зробити щось спільне і вирішили організувати аукціон. А в продюсерському центрі працює моя подруга. Я попросила у неї про допомогу, і вона взяла на себе велику частину роботи.

— Скільки киян відгукнулося і взяло участь у проекті?

— Загалом до нас надійшло 15 листів з історіями. Багато хто з батьків спочатку телефонував, щоб дізнатися про акцію. Але після того як ми говорили про умови, чимало з них відмовлялися. Адже для участі потрібна була не лише історія, ми мали також відзняти відеоісторію дитини та отримати від неї власноруч виготовлений лот для аукціону. Тож багато батьків вирішили не ускладнювати собі життя і відмовилися від участі.

— Пропонував хтось лоти для благодійного аукціону, крім учасників?

— Молодий художник з Вінниці робить боксерські рукавички з національною символікою. Мама талановитого хлопця віддала нам лоти для аукціону. Також Ліка Співаковська, відома українська художниця та засновниця арт-галереї «Арт:Его», подарувала картину. Катерина Самойленко, автор мотивуючих семінарів, надала три набори своїх книг з автографом.

— Про які мрії малюків ви дізналися з листів?

— Багато хто з діток мріє про нематеріальні речі. Наприклад, троє з п'ятнадцяти забажали зустрічі з Тіною Кароль. Тож ми плануємо зв'язатися з її продюсером та спробувати одночасно здійснити три маленькі мрії.

— Вдалося вже втілити мрію якоїсь дитини?

— Так, хлопчика звати Єгор Панасюк, у нього церебральний параліч. Він давно мріяв потрапити на великий стадіон. Перед самим благодійним аукціоном, 24 листопада, мамі хлопчика повідомили про те, що у них буде можливість відвідати Національний спортивний комплекс. На деякий час весь «Олімпійський» опинився в розпорядженні маленького Єгора. Він розглядав кубки, приміряв футболку Шевченка з автографом, побував у роздягальні нашої української команди і, звичайно, вийшов на поле! Справжнє поле, де бігають його кумири.

— Планували щось на Новий рік для учасників?

— 21 грудня в КМДА провели свято для юних учасників акції. На заході їх зустріли Дід Мороз зі Снігуркою, провели різні майстер-класи, вручили солодощі та подарунки, про які ті мріяли.

Усі історії юних, але сильних духом дітей можна знайти в соціальних мережах Міжнародного благодійного фонду добрих справ. Також організатори підготували невеличку збірку, до якої увійшли всі розповіді про учасників та контактні телефони їхніх батьків. Адже за мету вони ставили не лише здійснення мрії, а й пошук допомоги у лікуванні героїв.

Тетяна ПЕТРЕНКО.
Фото надано організаторами проекту.

Історія Єгора Панасюка

Проблеми зі здоров'ям у хлопчика виникли під час пологів у результаті лікарського недогляду, як наслідок — два тижні реанімації та два бали за шкалою Апгар. У вісім місяців Єгору було поставлено діагноз «дитячий церебральний параліч», який перевернув життя всієї родини. Від народження доводиться працювати над собою і маленькими кроками йти до поставленої мети — максимальної самостійності. Комунікація з оточуючим світом проявляється тепер не тільки в звуках і жестах, а й у окремих словах і фразах. Щоденна робота з логопедом принесла свій результат — у десять років Єгор вперше сказав слово «мама».

«Ми розуміємо, що не можемо прожити життя за нашого сина. Тому ми концентруємо зусилля на його максимальній самостійності, — каже мама, — щоб попри все він реалізувався в суспільстві, щоб був просто щасливим».

Аби на душі було радісно!

Вона народилася в Жовтих Водах, тут закінчила школу. У тривожний для цього міста час, аби заробити якусь копійку, пішла в торгівлю. Не один рік жінка віддала роботі в цій сфері, хоча і відчувала, що це — не для неї, не її справа. Адже ще навчаючись в школі, Тетяна Львова оформлювала всі стінгазети, із захватом спостерігала, як шиє або в'яже мама Зінаїда Василівна, самій хотілося вигадувати якісь сережки. Тоді вибір був невеликий для творчості, доводилося обмежуватися створенням нових речей зі старих. І от треба було, щоб сплив певний час, і доля привела її в музей — місце, яке притягувало її до себе дедалі більше.

Екскурсовод Жовтоводського історичного музею Тетяна Львова з власними виробами.

А тут саме тодішній директор музею Ельвіра Олексіївна, побачивши з висоти свого багатого життєвого досвіду у білявій дівчині з великими очима певний потенціал, запропонувала Тетяні провести екскурсію привозної виставки з красномовною назвою «Тортури інквізиції».

— Вперше було справді страшнувато, — з теплою посмішкою пригадує Тетяна Львова. — По-перше, було багато матеріалу, який треба було вивчити. По-друге, складність полягала ще і в тому, щоб цю інформацію зуміти викласти доступною мовою для відвідувачів різних поколінь. А ще екскурсовод повинен вміти відповісти на запитання дорослих, декотрі з яких цікавляться історією, багато знають з теми...

Хвилювань було чимало, але все минуло добре — навіть не очікувала, що так буде. І це так сподобалося, окрилило, а головне, що з'явилось бажання все це продовжити. Тетяна зрозуміла: ось те, чим їй треба займатися, це саме та справа, яка їй до душі. Та й директор музею запропонувала їй нову цікаву роботу. Так і сталося, що вже 10 років вона — екскурсовод, якого добре знають жовтоводці і котрий увесь час вдосконалюється, розвивається, дізнаючись щось нове, рухається вперед.

До музею справді приходить багато різносторонніх людей, з якими їй цікаво спілкуватися, разом шукати відповіді на хвилюючі запитання. Траплялося й чимало смішних моментів, які занотовуються у спеціальний музейний зошит. Колись ці нотатки увійдуть в написану історію самого музею. Ще Тетяні Миколаївні до душі її робота й тим, що саме їй випадає спілкуватися з усіма творчими особистостями, майстрами, котрі співпрацюють з цим храмом історії. І тому від її вміння знайти підхід до таких людей залежить перспектива такого тандему.

Серед них є і ті, хто близький по духу, хто завжди відгукується на прохання взяти участь в арт-ярмарку або вернісажі. Це — майстрині Валентина Картава та Світлана Корсуновська. А ще є чоловік з двадцять, які постійно на зв'язку.

Тетяні Львовій з дитинства хотілося щось створювати самій. Але це бажання стало реалізовуватися тільки тоді, коли її донька пішла до школи. Коли Вероніка підросла, сама загорілася пошуками цікавого рукоділля у Всесвітній мережі. Стала цікавитися, чим ще можна зайняти свої руки. І знайшла вироби із солоного тіста. Згодом новий директор музею Олена Григорівна запропонувала мамі і доньці виставити свої вироби на широкий загал. Після були вироби з полімерної глини, особливою популярністю користуються оригінальні сережки. Було в мами Тані захоплення декупажем. Завдяки звичайним паперовим серветкам та її чарівним рукам з'являються такі чудові картинки, що любо глянути.

Тетяна Миколаївна побачила аплікації з фетру, і їй захотілося зробити об'ємні іграшки. На одному із занять клубу сімейної творчості при музеї із символічною назвою «Музейка» жінка запропонувала маленьким відвідувачам зробити до Новорічних свят брелки з фетру у вигляді різдвяного чобітка. Все якось пішло саме собою. Так з'явилися об'ємні мультяшні герої, а потім народилася ідея створити магніти з новорічною тематикою.

Кілька років тому Тетяна Львова спробувала зробити ялинки в горщиках — такі собі топіарії, але незвичні, з м'якого фетру. Задум створити маленький подарунок вдався. Тепер на підході сніговики. Роботи вистачає.

Фетр — надзвичайно м'який, приємний на дотик і не втрачає форми. Його можливості дуже великі. І цей факт надихає Тетяну Львову на нову цікаву роботу, що не набридає. А набридне, то її творча натура вигадає щось нове, аби тільки на душі було свято.

Олена ЧЕРНЯВСЬКА.
Дніпропетровська область.
Фото надано автором.

НАПИШУ ВАМ І Я

Потрібен трактор і новий водогін

Пишаємося давньою історією Деріївки. Долаємо труднощі сьогодення, аби село продовжувало жити та розвиватися.

До свят зробили подарунок сільській молоді — власними силами за підтримки спонсорів відремонтували шкільний спортзал. Тепер він став світлим та комфортним. За позабюджетні кошти повністю замінили старі вікна на енергозбережні в шкільній їдальні. На черзі — заміна вікон у навчальних приміщеннях.

Майже 100 тисяч гривень з місцевого бюджету витратили на ремонт сільських доріг. І не лише територією села, а й загального користування, відремонтували зупинки, триває реконструкція вуличного освітлення. Навели лад у сільському ФАПі.

Дуже потрібен трактор, щоб очищати сільські дороги від снігу. Через своє географічне розташування село не тільки радує неповторними краєвидами, а й узимку потерпає від постійного занесення снігом крутосхилого в'їзду до села. Трактор плануємо використовувати і як пожежний транспорт, і як засіб для збору та вивезення сміття та для інших комунальних потреб.

А ще — капітальний ремонт водогону. Вода подається з глибинної свердловини, адже через розташування села на гранітній плиті забезпечити водокористуванням із шахтних колодязів неможливо. Виготовлено проект на виконання ремонтних робіт на умовах співфінансування з місцевого та державного бюджетів. Проте його загальна вартість — майже 700 тис. грн. Тож кошти поки що не виділяються.

Завдяки саме спільним зусиллям у році, що минув, було зроблено багато добрих справ. Вірю, що Деріївка та її жителі мають майбутнє, як і вся Україна. Тож нехай з'являються робочі місця, нехай тримається села молодь, і тоді його вулиці будуть людними, а жителі — щасливими!

Василь ЗАЙВИЙ,
сільський голова Деріївки.

АКЦІЇ

Час дарувати...

У Полтаві «Ялинка янголів» передала подарунки дітям, які потребують особливої уваги дорослих. Благодійний проект із такою назвою тамтешні доброчинці за підтримки міської влади влаштовують уже понад 10 років поспіль. Тож майже весь грудень у торговельно-розважальному центрі «Київ» стояла ялинка, прикрашена білими паперовими янголами. На останніх діти написали, про які саме подарунки вони мріють напередодні Новорічно-різдвяних свят. Кожен охочий міг узяти одного чи кількох таких янголів із собою, щоб втілити дитячі мрії в життя. Придбавши подарунок, благодійники передавали його волонтерам—ініціаторам проекту. А тепер настав час дарувати...

Першими одержали такі презенти вихованці дитячих будинків сімейного типу та прийомних родин, а також діти полеглих захисників України. За два дні чарівна фея зі своїми помічниками принесла ляльки, розвивальні ігри, одяг, солодощі та інші «оречевлені мрії» у домівки 32 дітей. Їх неодмінно дочекаються й інші дітлахи, котрі розповіли янголам-добротворцям про свої бажання. Вручення придбаних ними подарунків юним землякам в обласному центрі триватиме до закінчення свят.

Василь НЕЇЖМАК.
Полтава.

4 млрд. 401 млн. 893 тис. грн. сплатили до бюджетів усіх рівнів платники податків Закарпаття протягом минулого року, що перевищує показник 2015–го на 1,154 млрд. грн. Понад 2 млрд. 684 млн. грн. спрямовано на задоволення потреб місцевих громад, а більш як 1 млрд. 718 млн. грн. надіслано до держказни, *підрахував наш власкор Василь Нитка*

Черкаський програміст Максим Тимчій створив лінгвістично–культурологічний мобільний додаток «РІД», який допоможе позбавитися суржикових слів та висловів, *дізналася наш власкор Лідія Лісова*

На схід веземо правдиве слово

У Програмі просвітницької діяльності та патріотичного виховання населення в умовах інформаційної війни, започаткованій Товариством «Знання» України, з'явився новий термін — культурне шефство.

— Події на сході показали, як московська брехлива пропаганда може призвести до страшної війни і тисяч жертв, — каже голова правління товариства доктор філософських наук Василь Кушерець. — Реінтеграувати Донбас, повернути його в державницьке ментальне і культурне поле можна лише, розвінчавши кремлівські міфи про спільну історію двох «братніх» народів, Новоросію, зрештою про те, що наші землі — окраїна, мова — діалект «великого і могучего», а література — хуторянська. Переформатовуючи роботу товариства в умовах інформаційної війни, ми взяли науково-просвітницьке і культурне шефство над містами і селами, що свого часу постраждали від російської культурної та мовної експансії, і як наслідок — від збройної агресії.

Напередодні Шевченківських днів члени товариства разом із столичним артистами, серед яких і відомий співак Фемій Мустафаєв, об'їздили з концертами, виставками і лекціями десятки населених пунктів, розпочавши турне на півночі Луганської області й завершивши на півдні Донецької.

Василь Василашко, учений секретар правління Товариства «Знання», пригадує, що тоді в Краматорську зала місцевого Палацу культури ледве змогла вмістити всіх, хто прийшов вшанувати Тараса Шевченка, а потім на завершення заходу чоловік шістсот, усі разом, заспівали «Заповіт».

Ще більше люду зібралося тут на II Всеукраїнський фестиваль мистецтв, присвячений Герою Небесної Сотні гітаристу Івану Пантелеєву з Краматорська, котрий 20 лютого 2014 року в Києві на Інститутській отримав сім кульових поранень — три з них були не сумісними з життям. Як розповів голова журі фестивалю кандидат мистецтвознавства Василь Неволов, понад триста учасників дійства, які приїхали з Прикарпаття, Буковини, Житомирської області, а також з Німеччини і Австралії, свої виступи присвятили ще одному легендарному краматорчанину — шістнадцятирічному голкіперу місцевого футбольного клубу Степану Чубенку, якого за проукраїнську позицію у червні 2014 року закатували терористи-сепаратисти.

— Під час фестивалю, — каже Василь Неволов, — відбулася виставка дитячих малюнків, різні флешмоби на підтримку української армії, а містяни разом зі своїми дітьми долучилися до плетіння маскувальних сіток і збору подарунків для бійців АТО.

До цієї події Товариство «Знання» видало збірник патріотичної поезії «Донбас, одумайся», до якого ввійшли вірші Степана Чубенка, Івана Пантелеєва та місцевих волонтерів.

— Із метою нейтралізації і подолання антиукраїнської пропаганди та поширення сепаратистських настроїв Товариство «Знання» підготувало серію брошур для мешканців сходу, зокрема про Голодомор на донецьких землях, — зазначає Василь Кушерець. — Книжечки, а це майже 100 назв, видрукувані, щоправда, невеликим тиражами — 15 тисяч, розповсюджуються під час круглих столів, лекцій чи бесід з людьми просто на пунктах пропуску, на вулицях прифронтових міст і сіл. Започаткована й серія брошур «На допомогу воїнам світла».

Активну участь у підготовці та розповсюдженні літератури беруть члени нових осередків «Знання», котрі вже з'явилися у Покровську, Дружківці, Слов'янську, Краматорську, де організацію очолила активістка Ірина Сидоренко. Незабаром осередки товариства запрацюють у Костянтинівці та Бахмуті.

Світлана ЧОРНА.

Голова правління Товариства «Знання» Василь Кушерець, народна артистка Світлана Мирвода, учений секретар правління товариства Василь Василашко у госпіталі вітають бійця кавалера ордена «За військову доблесть» Євгена Редька з одруженням.

Фото зі сторінки у Фейсбуку.

Подали триста інвестиційних проектів

На конкурс інвестиційних програм та проектів, що можуть бути реалізовані за кошти державного фонду регіонального розвитку, тернопольяни подали понад 300 заявок. На засіданні регіональної комісії буде проведено їх оцінку. Тоді й визначать переможців конкурсу. Перевагу віддадуть проектам з енергозбереження, ремонту доріг, облаштування очисних споруд, водогонів. За словами директора департаменту економічного розвитку та торгівлі Тернопільської ОДА Галини Воляник, торік область отримала 93 млн. 602 тис. грн. За ці кошти реалізовано 46 проектів.

Галина МИКОЛИН.
Тернопільська область.

У морози — безплатний чай, теплий одяг і медикаменти

У Луцьку передбачено відкриття кількох пунктів обігріву. Один із них працюватиме в центрі міста за адресою — вулиця Винниченка, 39. Там можна буде попити чаю, з'їсти бутерброд. Також у місті на вулиці Данила Галицького, 18 організовано роботу територіального центру соціального обслуговування та надання соціальних послуг, в якому можна зігрітись, помитись, отримати теплий одяг і харчування. Таку підтримку особам, які опинилися в трієскучі морози на вулиці, нададуть у Центрі обліку бездомних осіб ВОБФ «Преображення» за адресою: вул. Станіславського, 15а.

Вл. інф.

Днями у Кривому Розі буде розгорнуто 28 пунктів обігріву. В них цілодобово працюватимуть медики, рятувальники та соціальні працівники. Кожного, хто сюди звернеться, напоять гарячим чаєм, а за необхідності нададуть кваліфіковану медичну і соціальну допомогу. Пункти обігріву діятимуть у лікарнях, на залізничних вокзалах, а також у муніципальному електротранспорті, зокрема у трьох трамваях та 9 тролейбусах, що курсуватимуть усю ніч.

Олена ЧЕРНЯВСЬКА.
Дніпропетровська область.

Мікроавтобус придбали у складчину

Мікроавтобус для Центру реабілітації дітей і молоді з функціональними обмеженнями, придбаний у складчину владою, депутатами та спонсорами, передав голова Вінницької облради Анатолій Олійник.

Заклад розташовано в селі Гнатків Томашпільського району за сто кілометрів від Вінниці. «Це єдиний в області реабілітаційний центр для такої вікової категорії вихованців у сільській місцевості, — уточнив Анатолій Олійник. — Транспортний засіб — неодмінна умова існування установи. Кошти збирали всі разом — частину грошей виділила обласна влада, значну суму надано з бюджету Томашпільського району, підставили плече й деякі депутати та спонсори...»

Нині у центрі перебувають 23 вихованці. Протягом дня з ними проводять заняття, вони отримують передбачені процедури у реабілітаційних кабінетах. До їх послуг спортивний зал та кімната відпочинку, пристосовані спеціально для людей з функціональними обмеженнями. Вранці дітей привозять до закладу, увечері — розвозять по домівках. За десять років існування колектив закладу перебрав значну частину турбот від батьків, які виховують дітей з фізичними вадами. Цей реабілітаційний центр має й свою філію — у селищі Вапнярка. І Анатолій Олійник запевнив, що і філію забезпечать транспортом.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

На знімку: голова Вінницької облради Анатолій Олійник під час перебування у Центрі реабілітації дітей та молоді.

Фото з сайту Вінницької облради.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Резервістів забезпечили формою

На Херсонщині вже минув рік, відтоді як сформовано підрозділи територіальної оборони. Але донедавна резервістам надавали для навчань тільки зброю — форму бійці або купували самі, або ж використовували звичайний «цивільний» одяг для пікніків чи спортивні костюми. І лише тепер в обласному бюджеті відшукали мільйон гривень на придбання більш як півтисячі комплектів односторів та взуття для учасників зборів. Це і зимові, і літні комплекти — адже резервісти повинні оволодіти навичками виконання бойових завдань в будь-яку пору року.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Райцентр прагне позбутися «газової голки»

У Краснопіллі на Сумщині завершили реконструкцію центральної котельні. Її обладнали трьома величезними агрегатами, що працюють на твердому паливі. Кожен з них має потужність 1 мегават. Вартість проекту становила 2,1 млн. грн., з яких 1,6 млн. грн. виділив Державний фонд регіонального розвитку, решта — з місцевого бюджету.

Голова Краснопільської РДА Юрій Яремчук підкреслює, що це вже не перший енергозберігаючий проект, що здійснюється в районі на умовах співфінансування. Перед цим перевели з газу на використання твердого палива Краснопільську райлікарню. Використання альтернативних енергоносіїв дає змогу не лише позбутися залежності від імпортного газу, а й істотно економити на опаленні.

Володимир ЧЕРНОВ.
Сумська область.

ЦИФРА

5,7 млрд. грн. сплатили платники податків Хмельницької області до зведеного бюджету. Зростання податкових надходжень сягнуло 52%, або 1,9 млрд. грн. Місцеві бюджети за рахунок сплачених податків та зборів поповнилися сумою у 3,5 млрд. грн.

Ірина КОЗАК.

З музею зникли стародруки

Під час перевірки у Львівській картинній галереї виявили пропажу 95 стародруків та двох манускриптів на десятки мільйонів доларів. Про це повідомив директор галереї Тарас Возняк. Останню ревізію тут проводили ще у 80-х роках, і новий керівник, який у вересні минулого року став до виконання обов'язків, розпочав свою діяльність з ревізії фондів. Для цього були серйозні причини, бо ширилися чутки про зникнення музейних цінностей.

Музей стародруків, яким опікується галерея мистецтв, було розміщено у дворі Палацу Потоцьких у непристосованому приміщенні. Серйозного обліку десятиліттями не проводили, тому пропажу виявили лише після ревізії.

Богдан КУШНІР.
Львів.

На Закарпатті 21 родина учасників АТО отримала кошти на придбання житла (ОДА)

До Ізраїлю за учнівським обміном

Новий рік розпочинається для луцької гімназії № 4 імені Модеста Левицького з приємної новини: навчальний заклад співпрацюватиме з середньою школою міста Ібілін (Ізраїль). Днями в гімназії побували директор середньої школи міста Ібілін Хайєм Сохіль, учитель релігії отець Дмитрій, учитель англійської мови Нелі Самра.

На думку міського голови Луцька Миколи Романюка, який теж взяв участь у зустрічі педагогів двох країн, ця співпраця між навчальними закладами принесе лише користь. Адже педагогічний колектив гімназії має багато напрацювань, якими готовий поділитися. Очільник міста висловив також впевненість, що в ізраїльських колег теж є чого повчитися, зауважививши при цьому, що у співпраці основний наголос потрібно робити на учнівському обміні, щоб діти обох країн мали можливість знайомитися з новими традиціями.

На думку директора середньої школи міста Ібілін, співпраця буде обопільно цікавою. Цю школу відвідують 400 учнів. Хайєм Сохіль зазначив, що гімназія № 4 працює у багатьох напрямах. Зокрема, його зацікавила проектна діяльність. Він наголосив, що готові прийняти наших педагогів та учнів для обміну досвідом.

Своєю чергою директор гімназії № 4 імені Модеста Левицького Олександр Мишковець повідомив, що на засіданні педагогічної ради вже підписано договір про співпрацю між двома навчальними закладами. Документ розраховано на п'ять років.

Максим СОЛОНЕНКО.
Волинська область.

Момент зустрічі в Луцьку.

Фото надане відділом інформаційної роботи Луцької міської ради.

Хоровод із «Янголятком»

Фестиваль «Янголятко» для дітей та молоді з обмеженими фізичними можливостями відбувся на Кіровоградщині. Вже третій рік поспіль його проводить обласна громадська організація інвалідів «Народна академія творчості».

«Ми хочемо бачити Україну країною рівних можливостей, де люди з інвалідністю відчуватимуть себе рівноправними членами суспільства. А такі заходи — чудова можливість довести це», — переконана голова громадської організації Ельміра Небесна.

Створити атмосферу свята допомагали зразковий хореографічний ансамбль «Оленка», вихованці Центру дитячої та юнацької творчості Фортечної ради м. Кропивницького, Центру розвитку людини та сім'ї «Сонячний Зайчик».

Додому учасники фестивалю поверталися з новорічними подарунками від генерального директора ТОВ «Агрофірма «Хлібодар» Руслана Згривця, благодійників Андрія Кімана та Вадима Савченка.

Анатолій САРЖЕВСЬКИЙ.
Кіровоградська область.
Фото Ельміри НЕБЕСНОЇ.

Книгозбірня організувала мовний лікбез

У центральній міській дитячій бібліотеці Кременчука, що на Полтавщині, після свят відновлюють роботу безплатні курси з вивчення англійської мови для учнів молодшого та середнього шкільного віку. Згадані курси користуються серед школярів неабиякою популярністю, відвідувати їх виявили бажання понад півсотні учнів.

Водночас працівники дитячої бібліотеки, враховуючи специфіку індустріальної «столиці» Полтавщини, зокрема її тотальне мовне зросійщення у попередні роки, організували у книгозбірні курси для дорослих, які опановують українську мову. Заняття волонтери також проводять безплатно.

Василь НЕЇЖМАК.
Полтавська область.

З'явився соціальний холодильник

У Ніжині започатковано нову соціальну ініціативу — біля входу до торговельного центру «Прогрес» з'явився холодильник, де можна залишати їжу для нужденних. На ньому напис: «Потребуєш — візьми. Можеш — поклади». Його одразу заповнили мандаринами, плавленими сирками та хлібом.

Для захисту від недобросовісних людей встановлено відеокамеру. Нову ініціативу започаткували голова громадської організації «Ніжинський оберіг» Олена Охонько, керівництво комунального ринку та ринку «Прогрес» за підтримки підприємців торговельного центру «Прогрес». До благодійної справи долучився настоятель Покровської церкви міста отець Михаїл Якубів.

Василь ЧЕПУРНИЙ.
Чернігівська область.

Шлюб зареєструють за день

Невдовзі це буде можливим у Кам'янці-Подільському. Місто стало першим населеним пунктом на Хмельниччині, що візьме участь у пілотному проекті з реєстрації шлюбу за один день. За словами міського голови Михайла Сімашкевича, у місті, де буває багато туристів, цікаво організувати урочисту реєстрацію шлюбу не лише в залі РАЦСу, а й у різних історичних місцях. Для цього можуть підійти зала Магдебурзького права, приміщення картинної галереї і навіть фортеця. Наразі розглядають різні варіанти, щоб уже за кілька тижнів місцеві мешканці та гості могли стати учасниками романтичних весіль.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

33 безробітних — на одну вакансію

Запорізький обласний центр зайнятості оприлюднив статистику безробіття станом на кінець минулого року. Як свідчить документ, офіційний статус людини, котра шукає роботу, мають понад 23 тисячі осіб. Із них майже 18 тисяч отримують допомогу з безробіття. Водночас на всю область налічується 698 вакантних робочих місць, переважна більшість яких — в обласному центрі. Тож навантаження на вакансію в середньому в регіоні становить 33 особи, а в обласному центрі — 11.

Водночас щодня до центрів зайнятості в області навідуються в середньому 278 громадян. І щодня кількість тих, хто вже перебуває на обліку і хто знаходить нову роботу, коливається біля позначки у 45 осіб.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запорізька область.

Каналізація — не сміттєпровід

Проблеми з водопостачанням у Попасній призвели до масштабного засмічення каналізаційного колектора, який приймає стоки з багатоквартирного житлового фонду мікрорайону ВРЗ. Протягом п'яти днів працівники Попаснянського департаменту КП «Попаснянський районний водоканал» намагаються ліквідувати наслідки аварії. Як пояснив начальник департаменту Дмитро Філіштинський, ремонтні роботи на об'єкті тривають з 30 грудня. Щоб дістатися ділянки очисних споруд, спочатку довелося прочистити під'їзні шляхи до колекторів, вирубати дерева. «Ускладнень додає й те, що засмічено трубу діаметром 300 мм і довжиною 200 метрів між двома оглядовими колодязями», — пояснює керівник. І додає: «Основна причина засмічення в тому, що мешканці квартир використовують каналізацію не за призначенням: викидають туди предмети особистої гігієни, поліетиленові пакети, ганчір'я, відходи від овочів та фруктів і навіть топлять кошенят».

Павло ВОРОНЦОВ.
Луганська область.

На знімку: на ділянці ліквідації аварії тривають роботи.

Фото прес-служби Попаснянської ОДА.

СПОРТ

Зустрінемося з представниками еліти

Хокей. Як повідомляє офіційний сайт Федерації хокею Польщі, на лютневому турнірі серії Єврочеленлдж, який прийме Катовіце, виступлять чотири збірні.

Четвер, 9 лютого. 17:00 Італія — Україна; 20:30 Польща — Словенія.

П'ятниця, 10 лютого. 17:30 Польща — Україна; 21:00 Словенія — Італія.

Субота, 11 лютого. 16:00 Україна — Словенія; 19:30 Польща — Італія.

Цей турнір стане одним із заключних етапів підготовки нашої національної команди до домашнього чемпіонату світу в Дивізіоні ІА, який з 22 по 28 квітня прийме київський Палац спорту.

Польща — один з наших майбутніх суперників на київських змаганнях, а от Італія та Словенія представляють елітний дивізіон чемпіонату світу.

Сусіди розіграють титул

Монреаль, Торонто (Канада). Молодіжний чемпіонат світу з хокею (U-20). Півфінали.

США — Росія. 4:3 Б (1:1, 2:1, 0:1, 0:0, 1:0).

Швеція — Канада. 2:5 (2:2, 0:1, 0:2).

Титул чемпіона розіграють американці та канадці. За «бронзу» поборються Швеція і РФ.

Серйозні наміри ХК «Кременчук»

Оборонець Віталій Андрейків, який старт сезону провів у складі російського хокейного клубу «Кристал», повернувся до ХК «Кременчук». Про це заявив наставник команди з Полтавщини Дмитро Підгурський:

— До наших лав повернувся оборонець Віталій Андрейків. Більше новачків не буде. Команда укомплектована, і таким складом, який тепер маємо, боротиметься за чемпіонство. Ми зробимо все, щоб стати першими.

«Карабюкспор» представив Селезньова та Рибку

Футбол. Турецький клуб «Кардемір Карабюкспор» провів церемонію представлення своїх новобранців, з якими підписано контракти. Ідеться про українців — нападника Євгена Селезньова і воротаря Олександра Рибку, котрі перейшли з донецького «Шахтаря» і київського «Динамо» відповідно.

Цю інформацію надав офіційний сайт турецького клубу.

***

А от на іншого гравця «гірників» — атакувального півоборонця Бернарда — око поклав «Олімпік» (Франція, Марсель). Про це повідомляє footmercato.net.

Таку пропозицію трансферу висунув спортивний директор французького клубу Андоні Субісаррета. За інформацією видання, трансферна вартість Бернарда може становити 15 мільйонів євро, а його річна зарплата буде 3 мільйони.

Виступатимемо в Євролізі

Волейбол. Федерація волейболу України (ФВУ) подала заявку до Європейської конфедерації волейболу (CEV) на участь у Євролізі-2017 серед жіночих і серед чоловічих команд. Про це повідомив президент ФВУ Михайло Мельник:

— ФВУ надіслала листа на адресу CEV про те, що збірні України готові брати участь у Євролізі. Участь у таких змаганнях — чудовий досвід для наших команд, особливо для жіночої, яка є учасником фінальної частини чемпіонату Європи-2017. Я особисто спілкувався з президентом європейської конфедерації. Говорили про те, щоб допустити збірні України без стартового внеску, який становить 10 тисяч євро. Але нам на зустріч не пішли. Хоча дуже хочуть бачити Україну серед учасників Євроліги. Ми знайдемо ті кошти, щоб взяти участь у змаганнях...

Євроліга — щорічне змагання волейбольних збірних, котре проводиться під егідою Європейської конфедерації волейболу. З 2004 року змагання відбуваються для чоловіків, а влітку 2009-го відбувся перший розіграш жіночої Євроліги.

Торік Рівненщина на потреби армії сплатила 185 млн. грн. військового податку (ДФС)

Смачні «набої» придорожнього кафе, в якому безплатно нагодували тисячі фронтовиків

На Новорічно-різдвяні свята зазвичай у гості до господарів ходять тільки родичі та близькі їм люди. Власники кафе «Шарм», поблизу автостанції у селищі-райцентрі Чутове на трасі Київ—Харків—Довжанський, Олег та Надія Легкобити до своєї великої родини зараховують і бійців, які побували в їхньому закладі під час поїздок на фронт чи повернення звідти на перепочинок. Жалкують тільки, що посадити всіх таких особливих гостей за один святковий стіл не вдасться. Адже їх — тисячі...

Бізнес? Так, але не на чужій біді

Свій бізнес Олег і Надія започаткували 2001 року, збудувавши цю невелику затишну споруду. Та все ж хазяйкою кафе місцеві називають дружину, котра господарює разом із сестрою й кількома помічниками. Чоловік займається переважно постачанням продуктів для кухні.

Медик за фахом, колишня медсестра й віруюча людина пані Надія ще тоді, коли тільки-но починали власну справу, твердо вирішила: заробляти гроші на спиртному й сигаретах не буде. Їхнє невелике кафе стало чи не єдиним безалкогольним на весь райцентр. Зі смачними обідами, морозивом і молочними коктейлями, воно досить швидко здобуло прихильність земляків. Тож з'явилися кошти й на розвиток. Забути про особисті бізнес-плани змусила Революція Гідності. На столичний Майдан і в ті дні, які стали найкривавішими, приїздили разом із земляками Михайлом Хворостом, Лесею Володкіною. Саме там побачили приклади справжньої жертовності...

Кава смакує бійцям тільки після борщу та м'яса

Російська агресія спонукала цих небайдужих людей до створення волонтерської організації в районі. Надія Легкобит спочатку також збирала гостинці для захисників і возила їх на фронт. А потім уважніше придивилася до тих, хто зупинявся біля їхнього кафе. «У 2014 році хлопці та старші чоловіки їхали на війну голодні й босі, нерідко — у капцях і шортах, — пригадує жінка. — Ми пропонували їм каву, а вони хотіли борщу і м'яса, та не мали коштів, щоб заплатити за повноцінний обід».

Зрештою, дала собі слово годувати бійців безплатно навіть за найбільшої скрути. Спершу допомагало те, що безалкогольне кафе, за словами пані Надії, виживає горбом хазяїна. Тобто городньо-домашніми заготовками з погреба і просторої морозилки. Та якось попросила чоловіка привезти ще картоплі й почула від нього, що бульби в їхньому погребі вже не залишилося... Про те, де вона поділася, наважилася сказати фермеру й побратиму-волонтеру Михайлу Хворосту.

Після того не лише картопля, а й не один кабанчик пана Михайла потрапив до страв для фронтовиків у «Шармі». Невдовзі біля їхнього кафе для того, щоб смачно й безплатно поїсти, бійці почали зупинятися цілими взводами... При цьому заїжджали сюди навіть серед ночі. Якось за добу встигли нагодувати 70 воїнів! Але й добровільних помічників побільшало. Зі своїми продуктами та коштами підтягнулися й інші місцеві фермери, підприємці, небайдужі співвітчизники та представники діаспори з Америки...

Практична кулінарія від добровільних помічників

Завдяки такій допомозі, крім пригощання тими домашніми обідами, господарі кафе нерідко передають фронтовикам ще й смачні гостинці. Тут однаково цінують підтримку їхньої «польової кулінарії» і звичайними пенсіонерками Наталією Сологуб та Ольгою Сакало, і головою районного суду Андрієм Антоновим, і фермером-переселенцем із Донбасу Ахмедом Камаловим, і бізнесменами, зокрема й зі сходу нашої держави...

Сьогодні стіни кафе нагадують суцільну галерею автографів бійців, прапорів, світлин, шевронів військових частин та добровольчих батальйонів. Надія Легкобит каже, що ніколи відвідувачів не рахувала. Та, за приблизними оцінками, їх побувало тут не менше 10 тисяч! Своєрідним літописом добрих справ господарів стали численні письмові подяки від фронтовиків.

Страви пахнуть домашнім теплом і затишком

Практично всі вони згадують про те, що саме тут відчули домашнє тепло та майже родинний затишок. Власне, заради цього у «Шармі» й працюють. Особливо сьогодні, коли матеріальне забезпечення нашого війська значно поліпшилося. «Розумію, що при нинішніх зарплатах армійці можуть заплатити 35 гривень за комплексний обід із борщу, м'ясної котлети, картопляного пюре та компоту, — продовжує Надія Іванівна. — Тож уже більше року ми практикуємо, коли добровольчинці — офіцери та солдати — оплачують талони на обіди чи каву для бійців, які побувають тут пізніше».

Такі талони в кафе вішають на спеціальному стенді. Після того зазвичай сльози з'являються на очах усіх — і воїнів, і добровольчинців, і власників кафе... Бо саме відчуття необхідності їхньої ратної справи, причетності до великої справи нашим військовим найпотрібніше.

Місця вистачить для всіх

Зрештою, такі зустрічі додають сил та снаги і їй особисто. Серед того, що залишило найбільше вражень і емоцій, — пригощання наших бійців, яких везли додому з полону. Неговіркі, вони розповідали про себе небагато. Та згодом, уже надворі, один із них запевнив, що після того, як підлікується, неодмінно повернеться на фронт. «А кілька місяців тому він передзвонив і повідомив, що таки не підвів: знову пішов воювати за Україну й уже навіть їде з передової у відпустку, — пригадує Надія Іванівна. — Заради таких дзвінків, мабуть, і варто жити».

Звісно, запам'ятовуються і зустрічі перед найбільшими святами. Одне із колядувань — із баяном та двома гітарами — за участю господарів кафе і їхніх гостей-воїнів, запис якого розмістили у соціальних мережах, зворушує багатьох. Та головним святом для них стане спільна перемога над ворогом. Тоді, на переконання подружжя Легкобитів, навіть у їхньому невеликому кафе місця вистачить для всіх гостей...

Василь НЕЙЖМАК.

Полтавська область.

На знімку: Надія Легкобит.

Фото надане автором.

«Лускунчика» зіграли юні артисти

У Львові відбулася прем'єра різдвяної казки-балету «Лускунчик», у якій багато ролей зіграли діти** (на знімку)**. Як розповіла постановник Анастасія Юсупова, у виставі беруть участь також професійні артисти. Партії розподілені як у самій казці — за віком. Діти грають дітей, мишей, ляльок, солдатиків, а також виконують партії Марі, Принца, Лускунчика, Феї Драже. Дорослі артисти балету Львівської опери виконують партії Дросельмеєра, Королеви мишей, Штальбаумів, гостей.

Арт-директор Школи академічного та сучасного балету провідний соліст балету Микола Санжаревський зазначив, що основна мета постановки — популяризація танцювально-балетного мистецтва серед молоді. «Коли діти переглянуть нашу виставу і побачать, що більшість виконавців — це їхні однолітки, у багатьох з'явиться бажання долучитися до танцювального світу».

Перші серйозні партії у «Лускунчику» виконали юні львівські артисти: Олена Івануса (партії Марі та Ляльки), Лана Герасимчук (Лускунчик), Олена Демидова (Марі), Данило Кіш (Принц та Арлекін), Марічка Косовай (лялька Лускунчик), Влад Кались (Принц та Франц), Мальва Варецька та Ганнуся Шевцова (виконавиці партії Феї Драже).

Фото Євгена КРАВСА.

Гостинці від гайсинчан

Напередодні Нового року авто із новорічними та різдвяними гостинцями від місцевих підприємств та організацій, церковних громад та маленьких гайсинчан вирушило на передову. Всі клопоти зі збору допомоги взяв на себе заступник командира частини В'ячеслав Лебедєв. Він не лише зібрав усе необхідне, а й відвіз на фронт і вручив адресно кожному військовому. Щойно В'ячеслав Анатолійович повернувся із АТО зі щирими словами подяки від земляків. Каже, що привітання, які передали разом із гостинцями гайсинчани, підняли землякам-зв'язківцям бойовий дух і настрій, додали оптимізму і впевненості.

Командування частини щиро вдячне небайдужим гайсинчанам, які допомогли зібрати все необхідне в зону АТО, за те, що не залишаються осторонь вирішення їхніх нагальних матеріальних проблем. Особливо бійців розчулили подарунки школярів, які до всього ще й власноруч виготовили новорічні прикраси і листівки, а також передали подарунки вихованцям дитячого садка «Одуванчик» міста Краматорська. Отож командування і весь особовий склад частини А 0707 щиро вдячні всім, хто у важкий для нашої країни час допомагає їм. І напередодні Новорічних та Різдвяних свят зичать усім благодійникам, щоб новий рік лише примножив рахунок їхніх добрих справ, а поруч завжди були дорогі люди. Мирного неба і добробуту кожній родині.

Алла ПЛАХОТНЮК.

Гайсин Вінницької області.

Фото надане автором.

Коли нам святкувати?

Жахливо, та коли мова заходить про різдвяні свята, ми часто опиняємося в координатах понять періоду... «холодної війни» та застарілого, як Баба-Яга, протистояння між «нами», «білими й пухнастими», ніби засніжена ялинка серед зимового лісу, та «ними», «поганими» католиками та протестантами.

Бо ж майже всі ми, навіть освічені, коли згадуємо про Святвечір 25 грудня, завчено вимовляємо словосполучення «католицьке Різдво» (на Правобережжі ще кажуть — «польське Різдво»), а Святий вечір 7 січня називаємо «православним Різдвом»...

Це вражає! Бо ж в епоху інформаційної революції та Його Величності Інтернету зовсім неважко з'ясувати, що таким чином ми описуємо зовсім не якісь «страшні» й непереборні конфесійні розбіжності, а всього лише ситуацію, коли... «все врут календари» (як іронічно писав письменник-дисидент Олександр Грибоєдов).

Адже в Європі, в тому числі — й у більшості країн, де сповідують православ'я, Різдво зустрічають за астрономічним календарем (так званим Григоріанським). І лише на «східних околицях» Старого Світу релігійні свята й досі відзначають за Юліанським календарем, який не встигає за астрономічним часом уже на цілих два тижні. Й винні у цьому не Бог і всі святі, а вже давно забуте релігійне протистояння та перша «холодна війна», закінчення якої датують падінням Берлінського муру в далекому тепер уже 1990 році. Коротко — про суть справи.

Знайомому нам календарю «дав життя» перший римський імператор Гай Юлій Цезар (100 р. до н. е. — 44 р. н. е.). Як твердять учені, й найперший Новий рік відзначили саме 1 січня десь у 40-х роках нашої ери (цей день розпочинав січневі календи, які відзначали з 1 по 15 януарія). Але астрономічні обчислення в часи Цезаря «кульгали», й на кінець XVI ст. календар першого імператора відстав від природних явищ на цілий тиждень. І 4 жовтня 1582 р. Папа Римський Григорій XIII вводить новий, астрономічно точний календар, який на честь Папи й назвали Григоріанським, або — «новим стилем». Католицькі країни перейшли на нове, точне літочислення. Здавалося, немає для цього жодних перешкод і для інших держав...

Але тоді стояли часи, які видатний голландський історик Йоган Хейзінга назве «епохою культури війни», й середньовічна Європа вступала в період Варфоломіївської ночі жорстоких релігійних воєн, наймасштабнішою з яких стане Тридцятиліття (1618 — 1648). Протестанти лаятимуть католиків зневажливим слівцем «папісти», а ті протестантів — «сектантами», вірних Реформатської Церкви — «кальвіністами». а православних — «схизматиками» (розкольниками). Про толерантність і міжконфесійну терпимість лише мріяли.

Отож протестантські країни переходили на «новий стиль» неохоче й лише тоді, коли цього вимагав здоровий глузд. Протестантські землі Німеччини, Данія та Норвегія прийняли «папістський календар» лише в 1700 році. Англіканська церква змирилася з ним тільки в 1752 році! Наступного року — непоступливі Швеція та Фінляндія...

Цікава «календарна епопея» чекала на Україну.

Світське суспільство у нас жило за Григоріанським календарем ще з 1582 року, з часів короля Речі Посполитої Стефана Баторія (1576 — 1586). До речі, сусіднє Московське царство тоді вело літочислення «від сотворіння світу», й Новий рік там починався 1 вересня.

Із 1700 р. за вердиктом Петра І й у нас починає діяти сучасний календар. Але знову все — не так, як у людей. Хоча перехід на «новий стиль» декрет Петра пояснює тим, що треба жити за часом, у просторі якого живе «увесь християнський світ», насправді запроваджується... застарілий Юліанський календар, що відстає від астрономічного на 11 діб. Чому Петербург вибрав «старий стиль», від якого майже всі вже відмовилися, історики не пояснюють. Можливо, Петро все ж таки зважив на традиції православ'я, за канонами якого Великдень не можна відзначати до весняного сонцестояння (20—21 березня). Скоріше ж, Петро взяв за приклад або датування, яким користувалися німецькі протестантські громади, що жили на теренах Московського царства та в Україні, або ж тогочасну календарну систему Англії, де він побував за десять років до цього, — на Туманному Альбіоні ще півстоліття житимуть за «старим стилем».

Сьогодні всі ми переконані, що «новий стиль» у наші пенати прийшов тільки після календарного декрету Леніна (1918 р.). Насправді ж Григоріанський календар у нас запровадила Центральна Рада — на засіданні Малої Ради 12 лютого 1918 р., й день 16 лютого на всій території України відразу ж став 1 березня.

Але після перемоги більшовиків РПЦ ще довго перебувала в опозиції до нового режиму, керувалася старими релігійними канонами (від 1583 р.) й продовжила жити за календарем першого імператора... Риму.

До Другої світової війни більшу частину населення СРСР становило селянство, значна частина його новий режим сприймала скептично, й у нас надовго закріпився веселий святковий дуалізм: Новий рік зустрічали двічі — разом з «усім християнським світом» 1 січня, зате потім — ще й 14 січня, так званий «Старий Новий рік» (тобто, Новий рік за Юліанським календарем). «Старий Новий рік» залюбки відзначали й затяті атеїсти — адже багатьох хлібом не годуй, а дай привід зайвий раз добряче гульнути й «на законних підставах» напитися до положення риз.

Чому за 70 років радянської влади й РПЦ не перейшла на «новий стиль»? Вчені цю проблему ще достатньо не вивчили. Та, мабуть же, вся справа — у «залізній завісі», якою Кремль відгородив «одну шосту частину земної поверхні» від іншого світу. Розбіжності в релігійному календарі не могли не здаватися таким собі додатковим способом збереження та консервації політичної автаркії. Згадаймо хоча б такий факт. Попри атеїстичну пропаганду, радянське телебачення завжди транслювало телеконцерт «Голубой огонек» не тільки о першій ночі нового року, але й у ніч на 14 січня, коли Новий рік зустрічали за «старим стилем». Так, нехай опосередковано, але підтримуючи тезу про «непереборні ідеологічні розбіжності» між «імперіалізмом, що загниває», та «світом розвинутого соціалізму».

Згадаймо також, що Московський патріархат, на жаль, став чи не єдиною християнською конфесією, що не підтримала світовий екуменічний рух. У той час, коли Папу Римського — Івана Павла ІІ приймали з візитами миру навіть у мусульманських країнах, його перший приїзд в Україну в червні 2001 року та те, що Понтифіка офіційно приймав Президент Леонід Кучма, в МП сприйняли як жахливу «зраду», «відступництво» та ледве не якусь «бісівську акцію»... Що тут сказати? Мабуть, лише пригадати, що видатний українсько-російський філософ, киянин Микола Бердяєв писав, що з часів Петра І «РПЦ стала... міністерством віросповідання», «втратила свободу» й тільки те й робить, що виконує забаганки чергового політичного режиму.

Отже, за «старим стилем» наших релігійних свят ховається хитрий Янус політичного автаркізму й духу нетолерантності, від яких час уже давно й рішуче відмовитися. Та й, зрештою, щоб Ви подумали про чолов'ягу, який увесь 2016 рік жив, користуючись відривним календарем за 2010-й? Окрім того, варто розуміти й генезис Різдва.

Він міцно пов'язаний з поняттям нового року, точніше кажучи, — із символічним початком нового аграрного сезону, як його розуміли наші далекі пращури. Цей початок в індоєвропейських народів довго «гуляв», припадаючи то на один сезон року, то на інший. Так, античні греки початком року вважали день літнього сонцестояння, червень. Іранці (зокрема скіфи й сармати) та слов'янські племена — березень, день весняного сонцестояння. Але перемогла традиція «відкривати» новий аграрний сезон у день зимового сонцестояння, адже саме після 25 грудня «зима повертає на весну», день стає все довшим і довшим, і наші пращури вірили, що в цей час «народжується нове сонце».

Про християнізацію цього зимового свята першим і, мабуть, найкраще написав наш видатний вчений, письменник і громадський діяч Іван Франко — у блискучій роботі «До історії українського вертепу в XVII столітті» (**див**.: Повне зібрання творів, том 36).

— Наші Євангелія не подають дати народження Ісуса, — розповідав Іван Якович. — У перших віках християнської церкви не було, зрештою, звичаю обходити пам'ять тілесного вродження святих; при мучениках обходжено пам'ять їх смерті, й се називалося natalitia, вродини — для нового, небесного життя...

Але в IV ст. спалахнули гострі теологічні дискусії, в яких перемогла римська доктрина, що твердила: «в Ісусі від самого початку були злучені природа Божеська і людська». В умовах цієї догми дата народження Ісуса набрала дуже великої значення. «І в 354 р. Папа Римський Ліберій уперше встановив святкування Різдва Ісусового на 25 грудня, — пише Франко, — себто, на астрономічний початок року». Нове свято поширювалося повільно. У Константинополі його вперше відзначали в 379 р., в Кападокії — в 382... І лише в 506 р. на християнському соборі його офіційно визнають як велике церковне свято. З того ж року воно стає державним святом усієї Римської імперії, в тому числі — й українського Правобережжя, що входило тоді в орбіту впливу блискучого Pax Romana.

Зрозуміла річ, сучасники помітили, що дата народження Христа припадає на старі «поганські свята». Але, як пояснював святий Августин, «ми святкуємо 25 грудня не для величання уродин сонця, а для величання того, хто створив сонце!». І нове свято прижилося, але — ввібравши всі народні звичаї символічної зустрічі нового аграрного сезону.

У ті старі часи свята відзначали не один день, як сьогодні, а відразу кілька. Отож, якщо прочитати праці відомих вчених Олекси Воропая «Звичаї нашого народу», Степана Килимника «Український рік в народних звичаях» і росіянина Володимира Чичерова «Зимовий період російського аграрного календаря XVI — XIX століть», то побачимо, що власне «Новий рік» припадав на день зимового сонцестояння, а далі йшли інші новорічні свята, які завершували веселі розваги «на Меланки та Василя». Ішов перехід від сакрального до веселого, від урочистого до жартів і пустощів молоді та дітей. Пізніше, після 506 р., свята «розійшлися» — Різдво стало великим релігійним, а Новий рік — світським.

Як бачимо, й за своєю «генетикою» Різдво — це день зимового сонцестояння, відтак має припадати не на 7 січня, а на 25 грудня!

До цього додаймо ще одне. Святкуючи світський Новий рік за «новим стилем», 1 січня, а Різдво — за календарем Гая Юлія Цезаря, віруючі люди стикаються з тим, що веселе світське Новоріччя припадає на Різдвяний піст, коли не можна ні пити, ні ситно їсти. Щоправда, приходські батюшки дозволяють своїм прихожанам на Новий рік і те, й інше, але...

Але, здається, всі проблеми нашого різдвяного «дуалізму» можна вирішити одним чином — перейти на «новий стиль» і, врешті-решт, відзначати Різдво й Новий рік «разом із усім християнським світом»!

Ярослав ФАЛЬКО.

Запрошують на кутю, узвар та вертепи

Святкування Різдва у Львові розпочнеться 6 січня о 12.00 встановленням Дідуха на площі Яворського. Це 150 снопиків, які виготовила родина Коцюків, і заввишки вони сягають трьох метрів.

У надвечір'я тисячі туристів перед міською ратушею зможуть спостерігати за інтерактивною виставою-вечерею, яка ознайомить гостей із галицькими традиціями святкування. Господар з господинею накриють великий різдвяний стіл з дванадцятьма пісними стравами і розкажуть про значення кожної з них. Туристів пригостять кутею і узваром, повеселять колядками, а малечу запросять в живий куток.

На проспекті Свободи біля головної ялинки Львова вируватиме різдвяний ярмарок, де можна придбати сувеніри, посмакувати глінтвейном і поласувати різдвяними пампушками і пряниками.

Дух Різдва заповнить центр міста запашною львівською кавою і смачним шоколадом. На ярмарку вас пригостять варениками з маком, капустою, сиром і картоплею. А від вибору сувенірів — вишитих сорочок, картин, дерев'яних яворівських іграшок, кераміки — аж очі розбігатимуться.

Після вечері перед ратушею розпочнуть виступи вертепи і колядуватимуть аж до 18 січня.

На Різдво львів'яни ще поспішають у Музей народної архітектури та побуту «Шевченківський гай». Тут відчинять двері сільські садиби, пройдуть майстер-класи, створять особливу галицьку атмосферу домашнього затишку.

Вперше цього року до святкувань будуть задіяні дворики театрів імені Лесі Українки та Першого академічного театру для дітей та юнацтва. Особливим подарунком стане вистава «Різдвяні чудеса в театрі Лесі», яка розрахована на дітей і дорослих.

Богдан КУШНІР.

Львів.

ТВОРЧІ ПОСИДЕНЬКИ

Вернісаж народних майстрів

У Полтавській обласній бібліотеці ім. І. Котляревського відкрили виставку декоративно-вжиткового мистецтва «Різдвяний вернісаж». Тут репрезентували майже сотню робіт представників обласного осередку Національної спілки майстрів народного мистецтва.

Картини, вишиванки, ляльки-мотанки, витинанки, вироби з дерева та інші твори вкотре спростовують уявлення про них як про щось суто аматорське. Тим паче, що серед народних майстрів Полтавщини є ті, хто, так би мовити, за сумісництвом вступив і до професійної Спілки художників. А найголовніше — чимало з них здобули заслужене визнання не лише в Україні. Тож, попри те, що згадану виставку приурочили до зимового свята, у просторій залі бібліотечного відділу мистецтв запанувало весняне буйноквіття...

Святковий настрій створювала й невимушена, майже родинна атмосфера творчих посиденьок, на які зібралися кілька десятків майстрів. У їхньому виконанні лунали музика, пісні та думи, вірші. Водночас згадували головні здобутки минулого року й «засвічені» ним проблеми. Зокрема, знана вишивальниця Віра Забора, котра останнім часом представляла свої роботи в кількох країнах, наголосила на необхідності, як то кажуть, «тримати планку» власної творчості, не піддаватися спокусі легкого заробітку.

Адже, скажімо, за кордоном вже навчилися відрізняти справжню ручну роботу, в яку майстер вкладає не лише талант, а й душу, від машинних підробок чи відвертої халтури... Говорили й про відсутність приміщення, в якому представники обласного осередку народних майстрів могли б збиратися, організовувати постійно діючі виставки. Але то вже, так би мовити, домашнє завдання на майбутнє. Зокрема й для тих, хто тільки-но вступив у їхню спілку. Останнім на згаданому зібранні вручили відповідні посвідчення.

Василь НЕЇЖМАК.

Полтава.

На знімку: витинанка «Коляда» Тетяни Ваценко.

Фото автора.

У північній частині Німеччини, у федеральних землях Шлезвіг–Гольштейн і Мекленбург–Передня Померанія, оголошено режим надзвичайного стану через сильний ураган, *пише DW*. На вулицях низки німецьких міст зафіксували затоплення, буревій пошкодив десятки будинків, а проходи до центральних районів міст перекрили. Метеорологи називають ураган найбільшим за останні 10 років у країні й припускають, що рівень води в містах підніметься ще на 10 сантиметрів

У США планують запровадити додаткові санкції проти РФ

Група сенаторів США обох партій підготувала законопроект, яким передбачається запровадження нових санкцій проти РФ у зв'язку з її хакерськими атаками на американські інститути і з діями в Україні та Сирії.

Про це заявив один з ініціаторів законопроекту сенатор-демократ Бен Кардін, повідомляє **CNN**. За його словами, документ може бути оприлюднений уже цього тижня. «Це буде всеосяжний законопроект, який міститиме дозвіл Конгресу на введення додаткових санкцій проти Росії», — сказав Кардін.

Сенатор не уточнив, чи законопроект змусить новообраного президента Дональда Трампа прийняти рішення про санкції або він закріпить ті санкції, які були оголошені Білим домом минулого тижня, які Трамп, при бажанні, зможе скасувати після вступу на посаду. «Він доповнить дії Білого дому і піде далі, — цитує Кардіна **«Голос Америки»**. — Він є доповненням, але існує принцип поділу влади».

Нагадаємо: президент США Барак Обама 29 грудня підписав указ про нові санкції щодо Росії, пов'язані з її втручанням у вибори в США та утисками стосовно американських дипломатів у Москві. Сполучені Штати вислали з країни 35 російських дипломатів і закрили два російські дипломатичні представництва в Нью-Йорку та Меріленді.

ДО РЕЧІ

Як інформує** Reuters, **американські спецслужби отримали переконливі докази, що Росія передала WikiLeaks викрадені хакерами матеріали Національного комітету Демократичної партії через третю сторону. Раніше американські чиновники дійшли висновку: за кібератаками стоять російські спецслужби, але не мали впевненості, що зможуть довести, що Росія також контролювала оприлюднення руйнівної для кандидата у президенти від Демократичної партії Гілларі Клінтон інформації. Плановано, що найближчими днями доповідь з доказами представлять нинішньому президенту США Бараку Обамі та новообраному президенту Дональду Трампу.

Альтернативи європейському курсу немає

Wall Street Journal ***опублікував офіційну відповідь адміністрації Президента України Петра Порошенка на статтю (вийшла у цьому самому виданні напередодні Нового року) мільярдера Віктора Пінчука, в якій той пропонував Києву поступитися кримським питанням і прагненням до членства в ЄС та НАТО задля залагодження конфлікту на Донбасі.***

Колонка за підписом заступника глави адміністрації Президента Костянтина Єлісеєва оприлюднена під заголовком «Повага до України вкрай важлива для досягнення стабільного миру». «Я згоден із його благородним закликом до миру на Донбасі, але не можу погодитися із закликом до компромісів, які створюють проблеми. Страх і слабкість — погані порадники. Вони лише розігрують апетити Росії, що завдасть ще більшої агресії і більших людських страждань», — написав Єлісеєв.

Він зазначив, що альтернативи європейському і євроатлантичному курсу України немає. Окрім того, за словами заступника глави адміністрації Президента, відмова від європейської інтеграції була би «політичним самогубством для будь-якого політика в Україні, особливо після Революції Гідності». Також в статті наголошується, що жодних поступок територією України не буде. Не буде й виборів на Донбасі, доки російські (військові. — **Ред.**) чоботи лишаються на українській землі.

Китайські Діди Морози в серці — Дракони

Наталія Шапличенко за фахом — журналіст. Після закінчення Київського університету ім. Т. Шевченка довгі роки працювала в Луганську: спочатку в обласній молодіжній газеті, а потім у виданні облради. Через сімейні обставини переїхала до Києва і працювала в кількох всеукраїнських виданнях. У співавторстві з чоловіком академіком Василем Ващенком видала три книжки. Більш як три роки тому її чоловіка запросили в Китай для реалізації одного серйозного проекту, і Наталія поїхала разом із ним. Там вона не сиділа без діла: знайомилася із країною, вивчала її культуру, традиції та легенди, спілкувалася з людьми. І в результаті в 2016 році в Києві було видано її нову книгу «Дика слива мейхуа». Наталія чи не єдиний у країні журналіст, за досягнення у творчості удостоєний «Міжнародного Золотого ордена Платона з діамантами».

На прохання редакції наша співвітчизниця розповіла про те, як відзначають Новий рік і Різдво в Піднебесній і що думають про Україну.

2017-й — це п'ятий рік, який ми зустрічаємо в Піднебесній. І тільки зустріч одного з них — 2013-го — була посправжньому радісною. Мого чоловіка академіка Василя Ващенка наприкінці 2012 року запросили на роботу в Китай, і перед нами постали нові перспективи. Україна теж була сповнена райдужних планів стосовно євроінтеграції. Але в 2013-му сталася «кривава ялинка», і тоді в душі щось зламалося. Новий рік перестав бути святом. Це просто зміна календаря. Як і для китайців. Більше люблю і готуюся до православного Різдва та Старого Нового року — там традиції, обряди, кутя, колядки. Там — справжня радість.

У Китаї Новий рік (Юаньдань) майже не святкується, і 1 січня для більшості — звичайний день, просто додатковий вихідний. У жодному китайському домі ніколи не знайти прикрашену ялинку й подарунки під нею. Немає такої традиції. Родини не сидять за столом, не радіють, коли б'ють куранти. Спати лягають, хто як звик. Справжній Новий рік (свято Весни, Чуньцзе) приходить за місячним календарем у різний час — цього разу 28 січня. І час Чуньцзе вивірений тисячоріччями. До свята Весни готуються практично весь рік, особливо активно — за місяць. Усі китайці намагаються приїхати в рідний дім. Докладніше про це я пишу в своїй книжці.

Інша річ — католицьке Різдво. Активне включення Китаю у світову політику та економіку, звісно, вимагає "звірити годинник" із західним світом. І догодити іноземцям, які працюють у Піднебесній. Різдво стає дедалі популярнішим, адже в Китаї теж багато християн. Зазадегідь виставляються ялинки (штучні) та янголятка біля офісів і у великих торговельних центрах, проводяться ярмарки, до придбаного в супермаркетах товару роздаються подарунки, робляться знижки, у святково прикрашених ресторанах і кафе багатолюдно — Санта-Клауси й Діди Морози щось радісно щебечуть. Але чітко розумієш, що червоні шапочки — тільки зовні. А всередині кожен із них залишається Драконом. Добрим Драконом. Усі китайці вважають себе нащадками драконів і дуже люблять цю міфічну істоту. Зазвичай на католицьке Різдво китайці готують імператорську страву — качку по-пекінськи. Усюди продаються червоні шкарпетки, труси, шарфи та інший червоний одяг — потужний захист від злих духів. Часто чутно барабанний бій — для відлякування нечисті. Але в багатьох місцях до західного Нового року всі ялинки прибирають, а на зміну їм з'являються традиційні китайські символи — це і є підготовка до справжнього, головного для всіх китайців свята. Кожен день буквально розписаний «по нотах».

Н. Шапличенко і оркестр старовинної насійської музики.

Тому 2017 рік ми зустріли дуже скромно. На велику кімнатну квітку повісила гірлянди та іграшки, посадила Мавпу — господарку 2016-го. Півня ще рано запрошувати в гості. Усьому свій час. Ніяких «Олів'є» та інших закусок, котрі раніше так любила готувати. Тільки фрукти — їх тут дуже багато різноманітних і доступних за цінами. Насилу знайшла італійське шампанське. Хороші вина дорогі, але завдяки Різдву знижка майже на 50 відсотків!

Зустріч Нового року в Китаї для нас — це зазвичай спогади під келих шампанського: що хорошого сталося, які незабутні зустрічі відбулися. А коли салют сповіщає, що Новий рік уже на Сході й крокує планетою — відправляємо в Україну своїм рідним і друзям СМС. І у відповідь теж одержуємо добрі побажання.

У цьому контексті розповім про одну незабутню зустріч, яка відбулася наприкінці 2016 року. Вона важлива не тільки особисто для мене, а й для всіх українців. У листопаді я втретє поїхала до провінції Юньнань — у місто Ліцзян, внесене до списку пам'яток світової спадщини ЮНЕСКО, щоб подарувати свою книжку про Китай «Дика слива мейхуа» тим, про кого писала. І вдруге пішла на концерт старовинної насійської музики. Вона для мене, немов ліки від душевних ран.

Уперше слухала оркестр у червні 2014 року, коли в Україні почалася війна. На сцені сиділи не старці, а боги. Музика — вир пристрастей. Звуки неначе з'являлися із сердець музикантів, з-під хмар, з-за гір високих, і наростали, народжуючи непідвласні розуму емоції. І я заплакала. І не знала від чого — від радості чи від суму, який навівали сивочолі дунба. А, можливо, від того, що мої співвітчизники не можуть почути сумну й водночас патріотичну пісню на вірші відомого поета й останнього імператора царства Південна Тан — Лі Юя. Він написав знамениті рядки понад тисячу років тому у в'язниці, куди був кинутий завойовником. Лі Юй дуже тужив за рідною країною, жалкуючи, що не зміг зберегти своє царство.

Того минулого приїзду після концерту ми з перекладачкою підійшли до організатора й керівника оркестру Сюань Ке по автограф, а він запитав, звідки я і чому плакала. Сюань Ке, який усе життя захищав культуру малого народу насі від забуття, за що в молодості 21 рік просидів у в'язницях, знав про анексію Криму й про те, що РФ зазіхає на інші регіони України. «А ви не віддавайте рідну землю нікому! Нікому! Женіть геть агресора! Захищайте Батьківщину ось так, — сказав він тоді й стис свої маленькі руки в кулаки, показуючи, як треба давати відсіч ворогу. — Захищайте щосили! Китайське прислів'я стверджує, що дружину й рідну землю не можна уступати нікому! І обов'язково вірте, що переможете!»

Сюань Ке знав, про що говорив. Провівши 21 рік за гратами, він свято вірив, що настане день, коли про малий народ насі дізнаються далеко за межами Китаю і старовинна насійська музика залунає на весь світ. І він добився цього!

І цього разу наприкінці концерту на сцену знову піднявся Сюань Ке. Зараз йому 87 років, але він сповнений сил і енергії. Першою його фразою було звернення до мене: «О-о! А я вас пам'ятаю! Ви вже були в нас років зі два тому. З України, правильно? Плакали, бо війна... Ви перша й поки що єдина людина, хто був у нас на концерті з України».

Сюань Ке збирається прожити 120 років, він запросив мене на свій ювілей. Тож доведеться стати довгожителем, щоб побувати на 120-літньому ювілеї людини, якій аплодує увесь світ. Він подякував за подаровану книгу, за увагу до культури малого народу насі й Китаю загалом і попросив передати українцям, щоб приїжджали в Ліцзян послухати оркестр — такої музики не почуєш більше ніде. Він знає, що українці теж дуже талановитий і музичний народ, і бажав би обмінятися концертними програмами.

А найголовніше Сюань Ке — моральний авторитет Китаю — сказав на прощання:

— Україні — щасливого шляху! Бережіть Батьківщину! Я — великий дунба і помолюся за те, щоб у 2017 році в Україні настав мир.

Це дуже сильна обіцянка, бо великі дунба — це хранителі культури, сакральних знань древнього народу, а також великі молитовники. Їх у світі залишилося менше ста.

Що можу я, маленька українка, зробити для Батьківщини звідси, здалеку? Піднятися пішки на священну гору Тайшань, щоби там помолитися за світле майбутнє України. Попросити про молитву за мир великих майстрів Китаю, з якими пощастило познайомитися в році, що закінчився, і простих людей, які люблять Україну й щиро бажають нам процвітання та щастя. Але, як кажуть китайці, Боги допомагають тим, хто сам щось робить.

З Новим роком! Миру й здоров'я усім!

Наталія ШАПЛИЧЕНКО.

м. Яньтай, провінція Шаньдун.

Фото надано автором.

Нові переговори щодо мирного врегулювання громадянської війни в Сирії заплановано на 23 січня в Астані (DW)

АрмагеФОП: у реєстраторів черги охочих закрити підприємництво

За останній тиждень в Україні кількість приватних підприємців скоротилася на 10 850. Про це повідомляє сервіс моніторингу реєстраційних даних українських компаній Open Data Bot.

Причиною масового закриття ФОП (фізична особа-підприємець) стали зміни до закону «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування». Найбільша кількість закритих ФОП Open Data Bot зафіксувала у Київській області (1401). Далі йде Харків (1 368) та Дніпропетровськ (980), найменша активність спостерігається в Тернопільській (206) та Волинській (217) областях.

Теоретично закрити ФОП легко — потрібно звернутися до державного реєстратора із відповідною заявою. На практиці, як розповідають підприємці, все складніше. По-перше, пробитися до держреєстратора стало величезною проблемою. По-друге, потрібно ще закрити банківський рахунок і владнати відносини з податковою, а саме — довести, що не маєте жодних боргів.

Сум'яттям, викликаним масовим «попитом» на ліквідацію ФОП, вже скористалися юридичні фірми, які пропонують закрити підприємницьку діяльність за певну суму, що стартує від 500 гривень і може сягати навіть п'яти тисяч.

Тетяна ПАСОВА.

Черга, щоб закрити ФОП у Луцьку.

Фото зі сторінки Ігоря ЛЕВЧУКА (Volyn Times) у Фейсбуці.

КОМЕНТАР ЮРИСТА

Держава залізла до кишені бізнесменів, які не встигли припинити свою діяльність

Такий ажіотаж на закриття підприємницької діяльності фізичних осіб спричинений законом, ухваленим 6 грудня 2016 року і опублікованим за чотири дні до Нового року. Пов'язано це з тим, що фізичні особи-підприємці (ФОП), які не отримують доходів з 1 січня, будуть зобов'язані щомісяця сплачувати єдиний страховий внесок (ЄСВ) (на 1 січня 704 грн.), навіть у випадках, коли ФОП не має доходу. Тобто це стосується так званих сплячих підприємців, які працюють час від часу і отримують несистематичний дохід. На жаль, законодавець не дав достатньо часу для розв'язання проблем з реєстрацією припинення ФОП. І це може спровокувати інший бум — судові позови підприємців, які не встигли припинити свою діяльність до 1 січня і до яких застосують санкції за несплату ЄСВ.

Варто нагадати, що ФОП позбавляється статусу підприємця з дати внесення до Єдиного державного реєстру запису про державну реєстрацію припинення підприємницької діяльності цією фізичною особою, а отже, і позбавляється статусу платника єдиного внеску. Відповідно до абзацу п'ятого ч. 8 ст. 9 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (далі — закон), періодом, за який ФОП (крім тих, які обрали спрощену систему оподаткування) подає звітність, є календарний рік, а у разі державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи-підприємця її останнім звітним періодом є період з дня закінчення попереднього звітного періоду до дня державної реєстрації припинення підприємницької діяльності такої фізичної особи. Проте фактично ніякої пропорції у сплаті ЄСВ ФОПом, який не встиг припинити підприємницьку діяльність, немає. Тобто якщо ФОП, який не мав доходів і не встиг припинити діяльність до 1 січня 2017 року, а здійснить це, наприклад, 6 січня 2017 року, має сплатити ЄСВ не за 6 днів січня, а за весь січень, оскільки, відповідно до абзацу 2 ч. 1 ст. 7. Закону, сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску за місяць. У нашому випадку — ті самі 704 грн., які щомісяця мають сплачувати ФОПи.

ЄСВ не є податком або збором, зміни в порядку та розмірах яких мають відбуватися не раніше, ніж за півроку до початку бюджетного року, а тому нічим іншим, як намаганням держави залізти до кишені підприємців, такий порядок введення в дію змін до ЄСВ, назвати не можна.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

У НОМЕР

Найбільше обстрілів на Світлодарській дузі

Останню добу (станом на ранок 05.01) бойовики понад 50 разів обстріляли наших військових. За даними прес-центру АТО, на маріупольському напрямку з мінометів різних калібрів ворог неодноразово гатив по Водяному, Лебединському та Широкиному. З гранатометів та стрілецької зброї — по Гнутовому, Талаківці, Павлопілю. По Широкиному неодноразово вогонь вела БМП окупантів. На луганському напрямку по Новозванівці та Богуславському лупили зі 120-міліметрових мінометів, а по Новоолександрівці та Станиці Луганській — з гранатометів.

Прес-офіцер оперативно-тактичного угрупування «Донецьк» Іван Кривий: «Російські війська 15 разів порушували режим тиші. Усі обстріли відбувалися на трьох ділянках донецького напрямку — на Світлодарській дузі біля Луганського, а також поблизу Авдіївки та Зайцевого. Біля Луганського окупанти лупили найчастіше, застосовуючи в основному мінометі 82 калібру. Загалом по нашим військовим вони випустили понад півсотні мін. Також терористи активно там застосовували БМП, гранатомети, кулемети і стрілецьку зброю. З 82-мм мінометів ворог двічі гатив поблизу Зайцевого, а біля Авдіївки з гранатометів, кулеметів і стрілецької зброї».

Вл. інф.

Оренда за гривню на рік

Просторе, капітально відремонтоване приміщення на проспекті Соборності, 11а напередодні Нового року отримали громадські організації «Волинська спілка ветеранів АТО» і «Переселенці Криму та Донбасу». За оренду приміщень вони сплачуватимуть символічну суму — лише гривню на рік.

— Міськрада всіляко підтримує учасників АТО, — **сказав міський голова Луцька Микола Романюк,** оглядаючи офіс громадських організацій. — Затверджено низку програм щодо соціальної підтримки учасників бойових дій, мобілізованих, добровольців. Крім того, затверджено програму щодо придбання житла на умовах співфінансування для учасників АТО. Всіляка допомога надається і вимушеним переселенцям, людям, які змушені були залишити власні домівки і шукати прихисток в інших регіонах України.

Своєю чергою голови ГО «Волинська спілка ветеранів АТО» Вадим Ваврищук і ГО «Переселенці Криму та Донбасу» Олена Черенкова подякували міській владі за допомогу.

Максим СОЛОНЕНКО.
Волинська область.

ОГОЛОШЕННЯ

Втрачені документи, а саме: паспорт КА 416837, виданий на ім'я Кубаткіна Оксана Анатоліївна, водійське посвідчення видане на ім'я Кубаткіна Оксана Анатоліївна вважати недійсними.

ТОВ "КОМПАНІЯ "ГАЛИЧИНА ЦУКОР" (код за ЄДРПОУ 34981361) повідомляє про скасування всіх довіреностей, виданих від імені Товариства до 3 січня 2017 року.

Ліквідаційна комісія ПАТ "ФІНЕКСБАНК"

оголошує конкурс із визначення організації - сертифікованого оцінщика, для визначення ринкової ціни майна та активів ПАТ "ФІНЕКСБАНК" у зв'язку з ліквідацією банку за рішенням його акціонерів. З умовами проведення конкурсу можна ознайомитись на сайті http://www.finexbank.com.ua/

Пропозиції щодо порядку, умов та строків проведення оцінки, суми винагороди, а також інформацію щодо досвіду роботи з проведення оцінки, наявність документів на здійснення відповідної професійної діяльності приймаються за адресою: 03038 м. Київ, вул. Миколи Грінченка, 4, літ. Б.

Кінцевий строк приймання конкурсних пропозицій до 16:00 17.01.2016 р.

Голова ліквідаційної комісії ПАТ "ФІНЕКСБАНК" Петренко В.Г.

Ліквідаційна комісія ПАТ "ФІНЕКСБАНК"

оголошує конкурс із визначення торгуючої організації, яку буде визнано організатором проведення відкритих торгів (аукціонів) з продажу майна та активів ПАТ "ФІНЕКСБАНК" відповідно до процедури ліквідації. З умовами проведення конкурсу можна ознайомитись на сайті http://www.finexbank.com.ua/

Пропозиції щодо порядку, умов та строків проведення аукціонів, суми винагороди, а також інформацію щодо досвіду роботи з проведення аукціонів, наявність документів на здійснення відповідної професійної діяльності приймаються за адресою: 03038 м. Київ, вул. Миколи Грінченка, 4, літ. Б.

Кінцевий строк приймання конкурсних пропозицій до 16:00 17.01.2016 р.

Голова ліквідаційної комісії ПАТ "ФІНЕКСБАНК" Петренко В.Г.

**Оголошення
про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів
ПАТ "АКТАБАНК" на електронному торговельному майданчику
Товарна біржа "Електронні торгові системи"**

Номер лоту:	№ 10108
Коротка назва лоту/номер кредитного договору:	Будівля магазину розташованого у м.Дніпро, загальною площею 98,3 кв.м.
Місце проведення аукціону:	*www.ets-torg.com*
Дата проведення аукціону:	31.01.2017 року
Час проведення аукціону:	з 10 год. 00 хв. до 11 год. 00 хв.
Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна,правила участі в аукціоні):	*(http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/39-aktabank/8564-31012017)*

**Оголошення
про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів
ПУБЛІЧНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "АКЦІОНЕРНИЙ КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК "КИЇВ" на електронному торговельному майданчику ТОВАРНОЇ БІРЖІ "Українська Універсальна біржа "КАПІТАЛ"" (веб-сайт https://etm-capital.com.ua)**

Номер лоту:	149
Коротка назва лоту:	Права вимоги за кредитними договорами №№ 67/07, 93/07, 71/07, 08/08, 28/08, укладеними з юридичними особами
Місце проведення аукціону:	**https://etm-capital.com.ua**
Дата проведення аукціону:	08.02.2017 р.
Час проведення аукціону:	11 год. 00 хв. - 12 год. 00 хв
Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні):	*http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/119-kiyv/8602-08022017-06-02*

ДЕНЬ

№ 3 (6508) П'ЯТНИЦЯ, 6 СІЧНЯ 2017

Сьогодні на всій території України — опади, у східних та південних областях — сильні. Температура вдень переважно від 9 до 14 морозу. На Запоріжжі та Херсонщині — від нуля до +2. Вночі — морози від 12 до 14 градусів, у південних та східних областях — від мінус 4 до мінус 7. Вітер — північний, до 12 м/с.

ЦЬОГО ДНЯ, 6 СІЧНЯ

1846. Тарас Шевченко написав «Заповіт», у якому закликав до революційної боротьби за визволення поневоленого українського народу. **1919**. Затвердження Директорією закону про державну українську грошову одиницю — гривню і про припинення в УНР із 26 січня 1919 року обігу російських грошових знаків. **1938**. Народився Василь Стус — український поет, перекладач, прозаїк, літературознавець, правозахисник. Один із найактивніших представників українського культурного руху шістдесятників. **2015**. Загинув під час боїв за Піски (Донецька область) Володимир Терещенко — старший лейтенант Збройних Сил України. Нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня (посмертно).

АСТРОПРОГНОЗ НА 9—15 СІЧНЯ

Овни. На вас чекають запрошення на цікаві заходи й перспективні знайомства, які сприятимуть розвитку ваших відносин з оточуючими, а можливо — і зміні діяльності.

☺ 10, 15 ☹ 11

Тельці. Вам слід відкинути повітряні замки й поринути в роботу. Цей тиждень — вдалий період для реальних дій. На вашу користь вирішаться фінансові питання.

☺ 9, 10 ☹ 14

Близнюки. Вами заволодіють нові ідеї й численні бажання. Щоб досягти успіху, необхідно примиритися зі своїм внутрішнім світом, визначитися, чого ви хочете, і працювати в цьому напрямку.

☺ 12, 13 ☹ 9

Раки. Цього тижня ви маєте прийняти важливе рішення, після чого відчуєте полегшення, життя одразу ж налагодиться. Почнеться новий етап сприятливих і радісних змін.

☺ 11, 14 ☹ 9

Леви. У вас активується підсвідомість, зросте творчий потенціал, а також — здатність розуміти оточуючих. Завдяки цьому вдасться вирішити багато питань, а подальший шлях стане більш зрозумілим.

☺ 10, 12 ☹ 14

Діви. Цього тижня почнеться активний розвиток ваших ідей, що вплине на вашу ділову сферу, а за нею й на особисте життя. Вдалий період для перспективних починань і розвитку бізнесу.

☺ 14, 15 ☹ 9

Терези. Зараз усе у ваших руках, і якщо ви щось замислили — сміливо дійте, не лякайтеся перешкод і складностей — усе вийде. З'явиться змога повною мірою реалізувати себе.

☺ 12, 13 ☹ 11

Скорпіони. Перед вами — великі перспективи. Будуйте плани, обмірковуйте ідеї для бізнесу й готуйтеся до його старту. А починати краще наступного тижня.

☺ 9, 10 ☹ 12

Стрільці. У вас загострилися аналітичні здібності, які допоможуть ухвалювати правильні рішення. Це гарний стан для роботи, коли треба діяти обдумано і з урахуванням усіх обставин.

☺ 12, 13 ☹ 10

Козероги. На цьому тижні ситуація навколо вас почне поліпшуватися, що дасть змогу подолати фінансову кризу. Ваші ідеї можуть бути реалізовані, а ви досягнете бажаного успіху.

☺ 9, 10 ☹ 13

Водолії. У вас активуються такі риси, як чіткість і вміння додержуватися плану, а також активність і цілеспрямованість. Поєднання цих якостей дасть вам змогу розвиватися й швидко досягати мети.

☺ 11, 14 ☹ 12

Риби. У вас виникнуть нові ідеї, ви зрозумієте те, над чим довго ламали голову. Осяяння може прийти в будь-якій сфері й бути не надто яскравим, та головне — вам вдасться досягти бажаного.

☺ 12, 15 ☹ 9

Лики святих допоможуть бійцям одужати

Алею писанок із зображеннями Христа Спасителя та ликів святих створено на території Вінницького клінічного госпіталю для ветеранів з ініціативи його керівника заслуженого лікаря України Валерія Бабійчука. Писанки під ялинку — незвично, але це потрібно для лікування зранених душ бійців АТО.

— У бійців, які лікуються у госпіталі, не тільки фізичні рани, — розповів Валерій Бабійчук. — У кожного з них ще й зранена душа. Спокій, умиротворення відчувається, коли споглядаєш лики Христа, всечесних святих. По собі знаю. І пацієнти тієї ж думки. Можливо, відкривати алею писанок під Новий рік справді незвично. Але чекати до Великодня, на мою думку, неправильно. Поранені вже потребують допомоги...

Загалом на алеї двадцять писанок, одна з них 3-метрова, інші — півтораметрові. Каркас кожної зроблено з металу, середина заповнена бетоном. Значну частину робіт виконували працівники госпіталю. Відшліфовану поверхню виробів розписував випускник Львівської академії мистецтв 24-річний Вадим Мельник. Каже, це його перша масштабна робота. Працював над нею майже без вихідних. На це знадобилося два з половиною місяці.

— Образи святих і біблійні сцени я взяв з візантійського класичного живопису, — каже митець. — Щоправда, на одному з виробів зобразив Спасо-Преображенський кафедральний собор, що розташований у центрі Вінниці.

Автор уточнює, що його пензлю належать тільки біблійні сюжети розпису. Вони становлять центральну частину на кожному велетенському яйці. Бокові частини розписували юні майстри вінницької дитячої художньої студії «Барви України». У їхніх малюнках можна легко упізнати картини Петриківського розпису.

— Фінансову допомогу у створенні алеї писанок надали благодійники, — хвалиться керівник медичного закладу. — Це варто зазначити, щоб уникнути зайвих запитань і підозр.

Алея писанок веде від центрального входу медичного закладу до храму, що розташований на його території. Кожна писанка у футлярі з прозорого матеріалу. Вдень тут звучить класична музика. Перед початком і після закінчення виконання линуть церковні дзвони. У темну пору доби великодні вироби підсвічуються прожекторами, від чого їх барви оживають і просто-таки вражають.

Понад півтори тисячі військових, поранених на Донбасі, пройшли лікування й реабілітацію у госпіталі для ветеранів. Ігор Горищук, боєць 59-ї мотопіхотної бригади, нині перебуває у госпіталі. «Все те, що красиве, це бальзам на душу, — зізнається він. — Особливо це відчувають ті, хто побував на війні. Після відвідання експозиції на алеї хлопці повертаються в палату і ще довго розповідають, образи яких святих їх найбільше вразили. Відчувається, що віра додає їм сил. По собі це знаю».

Насамкінець зазначимо, що кожна робота на алеї писанок освячена митрополитом Вінницьким і Барським УПЦ Симеоном.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімку: боєць 50-ї мотопіхотної бригади Ігор Горищук.

Фото автора.

Сезон у цукроварів видався солодким

Майже кожен четвертий кілограм цукру у державі зварено у 2016-му на Вінниччині. З конвеєра зійшло 430 тисяч тонн солодких кристалів. Буде ще більше, бо один завод продовжує роботу.

Навіть у Різдвяну ніч варитимуть цукор на Жданівському цукрозаводі, що у Хмільницькому районі. Зупинка підприємства з безперервним виробничим циклом призведе до значних втрат. У нічну зміну до праці стануть робітники та інженерно-технічні працівники.

Решта п'ять заводів, на яких переробляли буряки урожаю 2016-го, вже завершили виробничий сезон. Найбільше солодких кристалів отримали на Крижопільському цукрозаводі — майже 136 тисяч тонн. Це рекордний показник підприємства за останні п'ять років. Таким здобутком колектив відзначив 30-й виробничий сезон. На Гайсинському цукровому теж мають гарний результат: тут зварили 116,6 тисячі тонн солодкого піску.

Наблизитись до рубежу у сто тисяч тонн планують жданівські цукровари. За інформацією обласної асоціації «Поділляцукор», тут уже виробили понад 72 тисячі тонн продукції. Фахівці прогнозують, що підприємство працюватиме до Старого Нового року. 14 січня тут пролунає останній заводський гудок у нинішньому виробничому сезоні.

Вл. інф.

Налаштуватись на позитивну хвилю!

Чудовий подарунок до Новорічно-різдвяних свят отримали шанувальники красного малярства Луцька. У Галереї мистецтв Волинської організації Національної спілки художників України, що на вулиці Лесі Українки, 24а, відкрито «Зимовий салон», своєрідний звіт художників краю про зроблене протягом року. На виставці представлено майже 60 картин 33 волинських художників — визнаних майстрів і початківців.

— До експозиції увійшли дуже різнопланові роботи, — розповів на відкритті голова Волинської організації НСХУ Володимир Марчук. — Їх відбір свідомо не обмежували ані зимовою темою, ані жанрово-стилістичними ознаками. Попри це відібрані саме такі, які при всьому розмаїтті авторських бачень створюють певний загальний настрій.

Тож якщо хочете перейнятися красою волинської природи, налаштуватися на святкову хвилю і зарядитися на тривалий час позитивними емоціями, поспішайте в Галерею мистецтв: «Зимовий вернісаж» тут триватиме до 19 січня. Вхід, як завжди, вільний.

Максим СОЛОНЕНКО.

Волинська область.

На знімку: одна з картин експозиції.

Фото зі сторінки Volart.com.ua у Фейсбуці.

Над номером працювали: Ганна ЛУКАНСЬКА, Людмила ОПАНАСЕНКО, Ірина ШАТРОВА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2017 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 22 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 18 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 55 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 60000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 51955

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua

